

ئەوى تارىكە، لىم ئىزاوۋە پىنگا
بەيلى قات و زقۇرى ماوۋە پىنگا
ئىيانى مەن وەكوو ئەم ئەو وەشاىە
بەرە و لەرلا دەجىم، بەسراوۋە پىنگا

مامۇستا شەرىف

يادىك ئە شاعىرى نىشتمانپەرۋەرى كورد

مامۇستا شەرىف جوسىن پەناھى

كۆكۈرۈنۈۋە و ئامادە كۆردى؛ زەممان نەقش

دهنگی شیعر

پیتم خوشه نووسراوهکانم، کوری مندالان بیخوینن
دایکان بیکهن به لای لایه و کورپهکانیان بخه وینن

شیعرم له و نامانه‌ی دا بی؛ کوره لای کورده‌واری،
گولی له سهر داده‌نیت و ده‌خاته بهر پیی دنداری

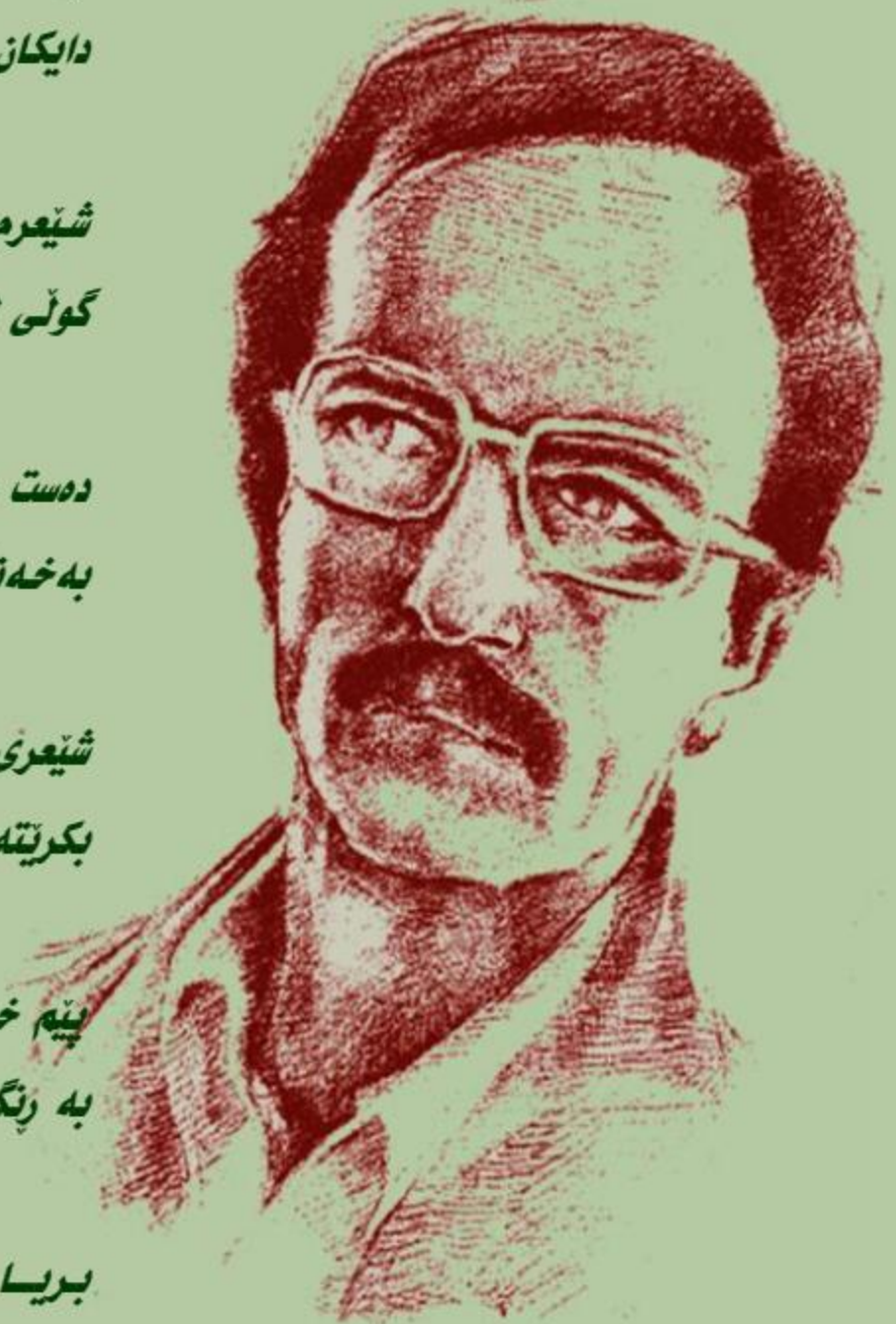
دهستا و په‌نجه‌ی کیژه کوردی له دهفته‌ری نه‌وینداری
به‌خه‌تیکسی که‌نیشکانه، بینووسن بو‌یادگاری

شیعری شادی بیت و جوانی؛ بی به‌ناواز و گورانی
بکریته به‌سته‌ی هه‌لپه‌رکی، ره‌شبه‌له‌ک و مه‌ریوانی

پیتم خوش نه‌بوو شیعره‌کانم له قه‌برستانی شاره‌وه
به‌رنگی ره‌ش خوی بنوینن، به‌به‌ردی سهر مه‌زاره‌وه

بریا نازاری زنجیر و ره‌نجی که‌له‌پچه نه‌بوایه!
بمردام و دهنگی شیعرم شینی هه‌له‌بجه نه‌بوایه...

ماموستا شهریف

شاعر و ژبان

سواره فتوحی

ده‌قولباب ده‌که‌م، زوری پی ناچی، که ده‌رگا بچووکه‌که ده‌کریته‌وه و سیمایه‌کی خوین شیرین و ره‌زا سووک و کورته بالا و لاواز، که رانک و چوغه‌یه‌کی سوور گوئزی مه‌ره‌زی له به‌ر دایه، له به‌رامبه‌رم راده‌وستی. روو خوش و بی‌ریا و لیو به‌بزه، خوئتیکی گهرم و گور و رامووسان، ههر ده‌لیی دوستیکی گیانی گیانین و سالگاریکه یه‌کترمان نه‌دیتووه.

ههر چند بزه‌ی له لیو نه‌ده‌برا به‌لام خه‌میکی قوول و شراوه‌ده سیمایدا به‌دی ده‌کرا. زور به‌په‌له‌بوو، پیم و ابوو شه‌پولی قسه و ده‌ردی دل، له‌ده‌روونی دا، نه‌وه‌نده په‌نگاوی خواردۆته‌وه، بویه به‌گورج و گۆلی و دست و برد، دوو کورسیله‌ی بچکۆلانه‌ی پر دایه و ههر له‌نیو جه‌وشه له‌به‌ر گهرمای خۆره‌تاوه‌که روئیشتین. هاواری کرد؛ دا چامان بو بینین. پاش ماوه‌یه‌کی کورت، می‌رمندا ئیکی خوین شیرین و ره‌زا سووک به‌که‌شه‌فیک چاوه‌هاته لامان و گوتی: نه‌وه‌ش "گۆران"ی کورمه‌.

جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و هه‌نیسکی دا و ناخیکی هه‌ئکیشا. سه‌ره‌تای قسه‌کانمان به‌یاد و بیره‌وه‌ری شاعیری خوالی خوش بوو کاک مارف و هونه‌رمه‌ندان خۆشه‌ویست، کاک جه‌عه‌فهری قازی و کاک سه‌رتیپ ده‌ست‌پی‌کرا.

مامۆستا فه‌رمووی:

که له ده‌رگا درا، پی‌م وابوو نه‌وه چاوه‌روانیم کۆتایی هات و "مارف"م لی وه‌ژوور کهوت و ژوماره‌کانی پیشووی "سروه" که داوام لی‌کردبوو، بۆ هی‌ناوم. به‌لام که "سروه"کانم به‌ده‌ست تۆوه‌دی، بروام به‌کۆچی مارف هی‌نا... ناخاوتن، هه‌لس‌وکه‌وت و بیر و فیکری، هه‌مووی هه‌ر جوان و شیرین و پر له مانا بوون. خو به‌که‌م گرتن و ته‌وازوع له قسه‌کانی دا ده‌باری. مرۆفیک بوو بی‌عه‌ل و غه‌ش، بی‌شیله و پیله و راست و بی‌ره‌مز و گری قسه‌ی ده‌کرد.

گوتم: مامۆستا له میژ بوو به‌ئاوته‌وه بووم بی‌مه‌لات و له خزمه‌ت‌ت‌دا دانیشم، چون به‌راستی نه‌ک هه‌ر خو‌م، به‌ئکوو ناگام له سه‌دان که‌س بگه‌ر زۆر زیاتریش هه‌یه که "ملوانکه‌ی شین"یان بو بوویته‌ ره‌وره‌وه تا زمانی شیرینی کوردی فی‌ر بن و وه‌داره‌داره بکه‌ون.

پی‌م خو‌ش بوو نه‌گه‌ر نی‌زن به‌فه‌رمووی دانیشتنیک‌مان هه‌بی تا خوینه‌رانی گو‌قاری سروه زیاتر له‌گه‌ل دونیا و ده‌روونی شاعیرانه‌ی نی‌وه ناشنا بن.

هه‌رچه‌ند جاری هه‌وه‌ل به‌نی‌یه‌تی نه‌وه چووبوو‌مه خزمه‌تی تا بو ماوه‌یه‌کی کورت له‌لای به‌ی‌نمه‌وه و قه‌رار و مه‌داریک به‌ستین و رۆژی دانیشتن‌مان بو وتووێژ دیاری بکه‌ین، به‌لام ده‌روونی نه‌وه‌نده ته‌ژی و رووباری وشه‌ی هی‌نده روون و ره‌وان بوو، که ته‌نانه‌ت بو چرکه‌یه‌کیش هه‌ستم به‌تی‌په‌ربوونی کات و زه‌مان و ماندوو‌یه‌تی له‌ش نه‌کرد. به‌لام تاریکی شه‌و حوکه‌ی هه‌لبه‌رانی به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌ربینگی پی‌گرتین. به‌ناچاری تا جاریکی تر مالاوایی‌مان کرد.

له دانیشتنی رۆژی دواترمان‌دا، هی‌ندی‌کم پرسیار ناماده‌کردبوو، به‌لام نه‌وه هه‌ر به‌وه‌سته خو به‌که‌م زانین و ته‌وازوعه‌وه که هه‌ی‌بوو، له‌پیش‌دا پریاره‌کانی بو ریکوپی‌ک کردم و مافی پی‌رۆزی مامۆستایه‌تی خسته نه‌ستۆم.

یادیک له شاعیری نیشتمانیپه روهی کورد ماموستا شریف حوسین په ناهی

هر به و بونه وه پربه دل سپاسی ده که م و هیوادارم روهی گه وری نه و مه زنه پیاوانه له ناسمانی هه راوی که لتوور و که له پووری نه ته وه که مان دا هه ر بمین و خودا نه و که سایه تیانه بو که له که مان بیاریزی.

رۆژنامهی سروهی ۱۵۲ ۲۲ ی ئۆکتۆبه ری ۲۰۱۲

وتووێژ ده گه ل «ماموستا شریف»

شیر و ژیان
وتووێژ ده گه ل
ماموستا «شریف»
«بهشی سیه م»

هه ماماده کردنی: سواره فتوحی

کورتی باش شه تاریخی له مودی
ئشه بو داهینان شیر که ی سه پیتی
له بوگرتوه شه به ره مه ناچته
ریزی داهینان بو چونکور داهینان
له بو به که له پیتش دا بیرو خه پاش
که سیکر تر بو لای نه چوین و له
چوارچووی داتراوی پیتش و دا
سه گسولن شه و که سه سانی
خوینده بو یان له سه ر که لایه گی
زانسی دباری کراویس و نه مایا شه
به ره مه مانه به خه پیتوه که له گه ل
بو چوون و شیرازی خویان پیتوه دی
هه مین هیزی داهینان له وانه به و تر
ده مین به پیتوه و نه که گه پیتوه
هه مین شستن خوینده بو و نه شه
به ره مه مانه چون له گه ل چنراوی
روخ له وان جیاوازی بان هه به له
ریگسای لاده دن و سه ر بان تین
ده شتوین سه گه ر نالین هاوازی
خه راپه شتوین شاحه ز له سه ر
مروف دادنی؟

داهینان نایه مین به به شتیکی
جیاوازی مه نه له بایه تده له کاکل و
چوارچووه له ووزن و مۆسقاوا له
سه راوی رازنه مه رواله تی به کاندای
ده گسولن داهینان به کسری و
شیرینکاری بگه مین به لام تیره دا
توانای داهینان و هیزی داهینان
پیتوه دی راسته خوی هه به به هیزی
هه لکه وتووی شه خوینده نه ده و
زادی له توانای به ش جیاوازی

ماماده کردنی: سواره فتوحی

پرسیار: تکایه له ژیا نی ناسایی خوتان بدوین.

وه لام: به داخه وه ژیا نی ناساییم نه بووه. جا له چی بدویم؟! ناوه که م عه ره بی یه و شوره تم فارسی یه و شیر ده کانم کوردین. نازناویشم وه بهر نه که وتوووه! ژیا نیکی واشم نه بووه باسی بکه م.

یادیک له شاعیری نیشتمانیپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پرسیار: نیدی نه وه نه بوو. کاک سه یید محممه شهریف حوسین په ناهی. بؤ وا به ناهومیندی باسی زیان ده که ی؟ به راستی چونه نازناوت بؤ خوت هه ننه بزار دووه؟

وه لآم: نه گهرچی له میراتی مائی بابم ته نیا نه و ناوهم وه بهر که وتوو و ته نیا یادگاریکه که له بابم بؤم ماو ته وه، کاتی زانیم نیوه کهم عه ره بی یه، قه ده ری له بیری وهی دا بووم که نازناویکی کوردی هه ئبژیرم، به لآم خوا لیخوش بوو ماموستا هیمن کاتی پیشه کی بؤ ده رفته ری ملوانکه ی شین نووسی، له بهر نه وهی به میهره بانای له چوار جینگا دا ناوی هینابووم، نیدی دلم نه هات نازناو هه ئبژیرم.

پرسیار: پیم خۆشه پرسیار نه کهم و هه ر بؤ خوت قسه بکه ی. نه من له خانیکی تایبته ی ده گهر پیم که نه مدیوه و ناشزانم چیه تا بیکه مه پرسیار. که و ابو و وا باشه سرنج بده مه قسه کانت. به نکوو زوو بگه مه نه و مه به سته تایبته ی به که باسم کرد. ته نانه ت نه و بیره وه ری بانه ی که به بی بایه خیان ده زانی. نه و انیش هه ر بگیره وه. ده مه وی قسه کانت به وردی به راورد بکه م و لیکیان ده مه وه. باشتره باسه که مان خۆمائی بن. زوریان پرسیره شاعر چیه و تاریفی چیه؟ چون نه و پرسیارانه کۆن و ده که ونه جه غزی دوویات کردنه وه.

وه لآم: هه رچی تاریفی شیعرم خویندوتته وه، له بهر کردوون بؤ روژی وا ! به لآم به داخه وه تو ش هه ر راست نه و پرسیاره ت وه لانا.

پرسیار: مه گهر شیعر هه ر نه وه نییه که پازده ساله په ریوه ی کردووی؟ نه وه نییه ده سته ی پی هه لگرتووی له هه موو خزم و شار و کهس و کسارت؟ که و ابو و نه مه ش تاریفی نه مپویانه بؤ شیعر. پاشان له جینگای خۆی دا به وردی باسی شیعر ده که ی. زیانیش هه ر شیعره و شیعریش بؤ زیانه. ده ی له گه ل دووری له شارکه ت و خزم و که سانت چون راده بویری؟ به فرموو هه ر چون بوو سته ت به جی هیشت و مه ابادت بؤ زیان هه بزارد؟

وه لآم: پیم خوش بوو له مه کته بی هه ژار و هیمن دا زیاتر فیر بم. چون پیم وایه نه م زاراوه یه یه کی له که ره سه ی گرینگی کوردی نووسینه. به لآم تا ده سالان له سای داری بی دانه نیشتم! ناهی غه ربیم هه ننه کیشا!

* و بار و بنه م پیچاوه که بگه ری مه وه بؤ سته. زور به نابه دلی وه ری که وتم. ده تگوت هیشتا له و خاکه تیر نه بووم،

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

هر بهو بونهوه شیعری مالاواییم به ناوی (پردی سوور) نووسی، به لام کۆچه کهم چند سالان وه پاش کهوت و ههتا نهو سال سهری نهگرت.

پرسیار: دیاره شیعری لای تو نهوهنده بایه خی هه بووه که پازده سالان رهنجی دووری بو بکشی. چون بوو ههستت بهوه کرد نهه که مایه سی به (واتا زمان) له کاری هونه ریت دا هه به؟ پیت و ابوو له نیو نهو خه لکه دا باشر زمان فیر ده بی؟

وه لام: به رینوینی ماموستا هیمن هاتمه نهه شاره که چند سالان لی ره بهم و فییری نهو زاراوه به بهم. دوا به که "سروه" دامه زرا، ماموستا چهن نامه به کی فارسی به خه تی خوئی بو فرمانداری مه هاباد و ئوستانداری نووسی و رایسپارد که له دایره کهی خومه وه بمنیرنه "سروه" به لام نهو ئیزنه یان نه دامی و نه شمزانی له بهر چی.

پرسیار: زورت پی ناخوش بوو که بهرگری نهوه یان لی کردی که بجی بو سروه؟

وه لام: به لی پیم ناخوش بوو و له پاشان زانیم که نهو بهرگری به چهندهی زهره لی داوام، نه لبت "سروه" هر له سهره تاوه زور که سی دئسوزی تیدا بوون. نهو سالانه که "مارف" لهوی بوو، پیم و ابوو که بو خوم لهویم. ئیجگار به کار و باری خه لکه وه ماندوو بوو. زوری دئسوزی بو دهکردن. بو منیش زور دئسوز بوو، "مارف" که مرد، نه منیش دیسان مردم. ناخر داخه کهی کۆچی دوا بی ماموستا هیمنی تازه کرده وه. خوتان چاک دهزانن چمان به سهر هاتوو، نه ری شیعره کانی "مارف" چاپ ناکه ن؟

پرسیار: با جارئ له خه می که وره گه رین. شیعریش وه لا نین و برۆینه سهر باسی زیانت خوت. نه من پرسارت لی ده کهم و ده تیزوینم به لام تو ولامه کانت کورت و کرمانجی به. کاکه گیان: باسه که مه به بو لاری!

وه لام: به لی، به چاوان. ببوو ره! باسی غه ریبی و دوور بوونمان ده کرد، ده زانی ته نانهت هر داری له ناو و هه وای تایبه تی و خاکی خوئی دا نشونه ما ده کا؟ میوان که ده چی بو شاریک و لهوی ده مینیتته وه، ئیدی پیی ده گوتری غه ریب. دیاره هیندی جیاوازی بهرچاو له هه لئس و کهوتو جولانه وه کان دا هه به، من لهو شاره هه ستم به غه ریبایه تی نه کردوو و ده بی بلیم ئیره بو من قوتابخانه ی شیعری و زمان بووه و منیش قوتابی به کی تامه زرو بووم، نه وه کوو غه ریب.

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پرسیار: به نسی، به راستی هه ر وایه. بویه له فولکلوری و آتانیس دا جینگه ی غه ریبان هه ر گوشه و که ناره و هه ر نه و جیاوازی یه بهرچاوانه یه که غه ریب له سووچن ده په ستیوی. چونکوو نه و به هه وای راهینان. یانی به داب و نهریت و هه رهنگی ناوچه یه کی تر په روه رده بووه. خانووش نیه که بیرووخینی و سه ر له نوی به که یفی خوت سازی که یه وه. دپاره هه رق و جیاوازی هه رهنگی هه میسه هه یه. به لام له هه نده ران و له دوور و لات نه و جیاوازی یه ده گاته نه و په ری. نه وه تا ماموستا هیمن له هه ر غه ریبی ده هه رمی: یادی یاران و و لاتم. رۆژ و شه و / لینی هه رام کردم. قه رار و خورده و خه و" جا هه ر ته می دووری و فیراتی له خزم و زید و بیره وه ری یه کانه که دلی غه ریب ده ته نی. وا نیه؟!

وه لام: بو خوت هه رموت که بایه خی زورم به شیعر داوه. ده ردی دووریم به فیدای چاوی شچهر کردووه جا چون له شاری شیعر دا هه ست به غه ریبی ده که م؟ بویه نه گه ر داره خورماکه ی گه رمینیش بم و بریک گه لام سیس بووی، به شانازی یه وه ده لیم: ویشک نه بووم و هه ر به هه ر بوونی زمان، گه شه م کردووه. یانی له م شاره دا، له قوتابخانه ی "هه ژار" و "هیمن" دا خوم زیندوو راگرتووه. پاش ده سالان، ورده ورده ناره زووی گه رانه وه بو شاره که م که وته دلم. به لام تا ته ماکه م رهنگی راستی به خو گرت، پازده سالی خیاند.

پرسیار: ده لنین شاعری هه ر شاعیریک په یوه ندی راسته وخوی به ژبانی یه وه هه یه. جا بویه تکام نه وه یه له ژبانی خوت بدویی یانی هه ر له... سه رده می مندالی یه وه ده ست پی بکه. نه من له و بابه ته ده گه ریم که رووحی نیوه ی هازاندووه و بوته هوی شاعیری تان.

وه لام: بابم ناوی سه یید مه حیه ددین بوو. دوکانی عه تاری هه بوو. مالمان له گه ره کی ناغازه مان له شاری سنه دابوو. یازده ی گه لاریژانی ۱۳۳۳ هاتوومه ته دونیاوه. بابی خوم نه دیوه، گوایه که متر له یه ک سالام ته مه ن بووه که بابم به هوی نه خوشی له دونیا ده رچوووه. له مندالی دا پییان ده گوتم سه ره خوره! یانی نه تو پیت ناوته دونیا، بابمان کوچی دواپی کردووه.

پرسیار: یانی دایکت وای پی ده گوتی؟!

وه لام: نا، نه و هه رگیز وای پی نه گوتم، ته نانه ت نه گه ر که سیکیش وای پی ده گوتم، زوری پی ناخوش ده بوو. منداله کان وایان ده گوت. نه وانیش له خوشکی گه وره م فی ر ببوون. سی خوشک و برایه کم هه یه که من له هه مووان چکو له ترم. کاکم ته مه نی هه ر هه شت سال بوو که بابم کوپی دواپی کرد.

یادیک له شاعیری نیشتمانپه‌روهری کورد ماموستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی

پرسیار: جا به‌راستی باب که نه‌ما، نه‌رکی سه‌رشانی دایک قورس تر ده‌بن. جینگای بابیش ده‌بن بگریته‌وه و بو‌قه‌ره‌بوو کردنه‌وهی نه‌و که‌لینه به‌تاله. داسۆزی و میهره‌بانیی دایکانه‌ی بو‌منداله‌کانی ده‌بیته دوو هینده. وا نیه؟!

وه‌لام: نه‌وه‌لا، به‌شی من وا نه‌بوو. چون به‌داخه‌وه دایکم بو‌خوی نه‌خۆش بوو و ده‌بوو ناگاداری لی بکری و نه‌یده‌توانی منداله‌کانی بلاوینیتته‌وه. ماوه‌یه‌کی به‌رده‌وام گیرۆده‌ی ده‌ردیکی نادیار بوو، زۆر که‌م ده‌تدی ساغ بی. هه‌موو بیره‌وه‌ری من له دایکم هه‌ر نه‌وه‌نده که ده‌مدی به‌هۆی نه‌خۆشیی، هه‌میشه له جی و بان دا که‌وت بوو و تاقه‌ی ماله‌که‌مان دایمه پر بوون له ده‌رمان. باشم له بیره، زۆر تامه‌زرۆی میهره‌بانیی دایکانه و ده‌س به‌سه‌ر داکیشانی بووم، به‌لام نه‌و هه‌میشه له جینگادا ده‌ینالاند و نه‌منیش له سووچی به‌په‌ژاره‌وه کایه‌م ده‌کرد. ته‌مه‌نم هه‌شت سالان بوو که نیوه‌شه‌ویک به‌ده‌نگی هاواری کاکم له خه‌و را‌په‌ریم. چرای ژووره‌که‌مان هه‌لکرا‌بوو، کاکم به‌گریانه‌وه خوشکه‌کانی بانگ ده‌کرد: "هه‌ستن، هه‌ستن دایکمان مردووه."

پرسیار: پاشان جیتان به‌سه‌ر هات؟ کنی ده‌ستی به‌سه‌ر داگرتن و چاوه‌دیری ده‌کردن؟

وه‌لام: نه‌و ده‌مه‌ی دایکم کۆچی دوایی کرد، خوشکه‌کانم هه‌ر کام دوو یا سی سال له من گه‌وره‌تر بوون، به‌لام کاکم شازده سالانه بوو. به‌شوین دایکم دا نه‌و بوو به‌گه‌وره‌ی مال. وه‌بیرم نایه هه‌رگیز له گه‌ل من و خوشکه‌کانم به‌زمانی خۆش یا ناسایی قسه‌ی کردبی. زۆر به‌سام و هه‌یبه‌ت بوو. هه‌میشه به‌تووره‌یی له گه‌لمان ده‌دوا. ژووره‌که‌مان به‌په‌رده‌یه‌کی سپی دوو به‌ش کرابوو. به‌شیکی له جیاتی په‌ستوو، که بو‌چیشته لی‌نان جودا کرابوو، من و خوشکه‌کانم له‌وه‌به‌شهی دا داده‌نیشته‌ین. به‌لام کاکم له به‌شه‌که‌ی دیکه‌دا که گه‌وره‌تر بوو داده‌نیشته.

پرسیار: له گه‌ل تو چون ده‌جوله‌وه چون ده‌دوا؟

وه‌لام: کاکم قه‌ت ناوی نه‌ده‌بردین، به‌لکوو له سه‌ر هه‌ر کاممان ژماره‌یه‌کی دانابوو، یانی ژماره‌ی یه‌ک تا سی. نه‌من ژماره سی بووم. قه‌تیش له گه‌ل نیمه نانی نه‌ده‌خوارد. له سه‌ر مه‌جۆعه‌مه. واته که‌شه‌فی گه‌وره، نانمان له به‌ر ده‌ستی داده‌نا. نه‌گه‌ر کاری خۆی نه‌با قه‌ت نه‌یده‌دوانیدین. نیمه ده‌بوو به‌سرته له گه‌ل یه‌ک قسه بکه‌ین تا قه‌لس نه‌بن. نه‌گه‌ر قه‌ند یا چامان ته‌واو ده‌بوو، که‌س نه‌یده‌وویرا پیی بلی. پشکمان ده‌هاویشته، وه‌به‌ر هه‌ر که‌س

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

که وتبا، دېوو یووبا به ترس و له زهوه گوتبای قهند نه ماوه. کاکم به سته زمانه، بۆ خوشی هر نازی شیوا بوو. نه ویش هر مندال بوو. رنگه له وهی دترسا که نه توانی نه رکی به ریوه بردنی مال به جی بهینی.

پرسیار: نه بهت نه ویش روهی بریندار بوو. به و ته مه نه وه تیر کردنی زگی چوار برسی هر وا سووک و سانا نیه. وایه؟

وه لوم: به ئی، وایه. نه و ناکاران هی... هه مووی هر به هوی روهی برینداری بووه. من دهنده زانی باب چیه، چونکوو نه مدی بوو. تامی نازی بابم نه چیشته بوو که له دهستی دم داغی به دلمه وه بنووسی. هر دهمزانی مندالی جیرانان بابیان هیه و نه من نیمه. به لام کاکم لئی قه و ما بوو، کاکم نازداری بابم بوو، نه و تامی میهره بانینی دایک و بابی دهمزانی، نه من. جا له پاشان باشته بوم روون بووه که برینی دلی نه و به سته زمانه چهنده له من به نیش تر بووه. تازه دهمزانی چی کیشاوه. نه من تا نه بووم به باب، تا پیوهندی نیوان دایک و مندالم نه دیت، نه مزانی به مندالی چهنده هه ناسه سارد و هه ژار بووم. نه مزانی بوو که رادهی خه می کاکم یا خوشکی گه وره ترم چهنده له دهردی من گه وره تر بووه. ده راستی دا نه وه نه وان بوون که نازیان شیوا بوو، نه ک من.

پرسیار: به ئی، وایه. دهردی نه و که سهی که له هه وه نه وه شتیکی نیه. له گهل نه و که سهی که له پیشدا هه یبووه و خووی پیگرتووه و پاشن له دهستی داوه. جیواوازی به کجار زوره. نه و ته نیا خه می نه وه ده خوا که نه و شره ی نیه. به لام نه وی دیکه خه می له ناو چوونی هه یه. که وا بوو خه می کاکت گه وره تر بووه و نه مانی دایک و باب چزه ی له جهرگی هیناوه. پیم خوزه باسی رووداوی نه و سالانه بکه ی. خالیکم وه به رجاو هات.

وه لوم: چیه؟ چ خالیکت دیوه ته وه؟

پرسیار: خو بریار نه بوو جیگه که مان بگورینه وه و نه تو پرسیار بکه ی و من وه لام به ده مه وه. باشه قهیدی ناکا. پیت ده ئیم. به لام له پیشدا نه و پریره ش به وردی وه لام به ده وه. ده مه وی بزانی له ته مه نی سه ره تالی مندالی دا چون هه ستت به وه ی ده کرد که تامه زروی لاواندنه وه ی دایکانه ی؟ نه وه هر سه که ی خوت بوو که بوم بوو به پرسیار و ده مه وی بزانی ده کری به وشه نه و هه سته دهر بیری؟ یا له و بابه تانه یه که ناخرینه ناو چوارچینه وی وشه کان و ناگوتری؟

وه لوم: رنگه تا نیستا نه م بیره وه ری یه م بۆ جارنیکش وه بیر نه هات بییه وه، چونکوو تا نیستا که س نه و

پرسیاره ی لئ نه کردووم. هیشتا دایکم مابوو، له بیرمه روژی له جهوشه ی مالی خومان دانیشته بووم، نازانم خه و گرت بوومی یان خه م دهوهری دابووم. سهرم له سهر بهردی پینلیکانه کانی دانابوو. منداله کان پرسیریان کرد: نهوه چیه، نه خوئی؟ گوتم: نه ری نه خوئم. له و ساته دا پیم خوش بوو دایکم بی و له باوهشم کا و بمباته وه ژووری. ههرچه ند ده مزانی له جیگادا که وتووه و ناتوانی ههستی به لام به راستی تینووی نامیزی بووم. ههر بویه گوتم به لئ نه خوئم که منداله کان نه و خه بهردی بو بهرن. به لام سوودی نه بوو. باجه کیشوهری ژنه جیران که هات بوو سهری دایکم بدا، هات له باوهشی گرتم و ماچی کردم و بردمییه ژوور، جا نه و توونیه تیهشم ههر نه شکا و ناره زووی نهووم ههر ده دل دا ما.

پرسیار: زور باشه نه و خاله ی باسم کرد. شیعی کۆلان بوو. له نیو قسه کانت دا هه نم هینجا. له بیرته باسی جیاوازی نیوان خه می خوت و کاکت که گیراوه. فهرمووت: بایم نه دیوه تا برینی کۆچی دواپی نه و له سهر دلم ببینته گری. جا ههر نه و قسه ت وه بیر شیعی کۆلانی هیناومه وه. به تایبته ده ولامی ناخرین پرسیردا نهووم زیاتر بو روون بووه که نه و کوره بچکۆله ی له شیعی کۆلان دا باسی ده که ی. ههر خوتانن. وایه؟

نه دی بو مات بووی؟ ببووره نه گهر ناره جه تم کردی.

وه لام: تکا ده که م. نیوه ببوورن. به لئ، وایه شیعی کۆلان قسه ی دلی خوئه به لام نه و په یوه ندی یه م تا نه مرۆ نه دۆزی بووه. نه ری نه چینه سهر باسی شیعی؟

پرسیار: نه گهر له بیرت بی. مندانی بووی سی - چوار سانه. نه من ههرچی جه ول ده ده م به ره و دونه ی مندانی بتگیرمه وه به لام دیسان ده بیوه شاعیر و ده چیته وه سهر باسی هونه ری و زانستی. مه گهر باسی نه وه ت نه کرد که ده گهل خوشکه کانت له و دیوی به رده ی ژووره که تان دانیشته بووی؟ مه گهر نیویان نه نابووی ژماره سی؟ ده ی دوایه جیتان به سهر هاته وه؟ خه رچی مال له نه ستوی کنی بوو؟ ههرچی له بیرت ماوه بومان بگیری وه.

وه لام: که م وا هه بوو برسیه تی بکیشین، به لام بی ناز بووین و هه میسه رهنگ زهره و رهنگ په ریو. جگری دایک، خوشکی یازده سالانه و جیگری باب، کاکا شازده سانه بوو. ماله که مان دوو نهوم و زور گه وره بوو. شهش دیومان کری گرتی تیدا بوو و به پاره ی کری نه وانه ده ژیاين. خزمه کانمان به ده گهن یارمه تیان ده داین. نه و داها ته که مهش به شی نه وه ی نه ده کرد که خوشکه کانم دهرس بخوینن. ههر من و کاکم دهرمان ده خویند. نیستاش دیمه نی

حهوشه ماله که مانم له بهرچاوه که ههوزی تیدابوو. داره...

...سیو و گول باخی بون خوش، ههوشه که مانی زاراندبووه و مالمان له گهره کی ناغا زه مان بوو، به شیوهی میعماری کون ساز کرابوو. هه یوان و ژیرخانی گه وره هه بوو. دیوی نیمه زور گه وره بوو، ده وراندهوری هه ر اقهی سه رچه ماوهی له گیج بردراو بوون و په نجه ره کانیسی به شیوهی عرووسی (نوروسی) ساز کرابوون. سه ره وهیان که وانی و پر بوون له نه خش و نیگاری له دار ساز کراو. شووشه ی ورد وردی ره نگا ورهنگی تی گیرابوو. به یانان به جریوه جریوی چوله که ی سه ر داره کان وه خه بهر ده هاتین. خور که له په نجه ره کانی ده دا، نه وه هه موو نه خشه به رهنگی شووشه کانی خویانه وه، ده که وتنه سه ر گیچی دیواره کان و له گه ل خوره تاو، به دهوری ژووره که دا ده گه ران یان ده هاتنه خوار و له گه ل نه خش و گوئی فه رشه کان تیکه ل ده بوون. له بهرچاوی خه یالاوی مندالانه م دا، وینه ی ناسکه کیوی و کوتره کانی نه خشی فه رشه کان، له بهر تیشکی خوره تاوه که دا وه ری ده که وتن. ناو به ناو رهنگی سپی کوتره کان ده گوپردران و هه ر تاوی رهنگی شووشه یه کیان ده که وته سه ر. به لام نه وه هه موو رهنگ و نه خشه، هیچیان جوان نه بوون. هیچیان رهنگی به زهی و میهره بانیی دایک و بابیان پیوه نه بوو. ماله که مان زور سارد بوو. سی/چوار سال پاش نه وهی که کاکم بوو به گه وره ی مال، نه وه خانووه ی فروشت.

پرسیار: باسی به ریوه چوونمان ده کرد. هاوینان که له خویندن ده بوونه وه. ده گه ل کاکت کارت نه ده کرد؟

وه لام: چند هاوین، کاکم له که بابخانه کاری ده کرد یانی بلیتی سینه مای ده فروشت. خوشکه کانم کلاویان ده چنی و نه منیش به شه قام و قاوه خانه کان دا ده سوورامه وه وه ده مفروشتن. دوایه که چه کان فیبری ته ون بوون و فه رشیان ده چنی. منیش هاوینان ده چوومه دوکانی یه کیک له خزمه کان کارم ده کرد. سالیکیش چوومه کووره خانه. زور ناخوش بوو. به لام به قه ده ر کاری به رده وامی خوشکه کانم گران نه بوو، چون سه ره رای جه ول دان بو دا هاتی ژیان، به وه جهسته لاواز و دهسته بچکولانه وه، نه رکی گرانی کاری مایشیان له نه ستو بوو.

پرسیار: به تی. ده زانم! پیم وایه نه م نازاره له شیعریک دا رهنگی داوه ته وه. دیسان مات بووی. وه بیر چی که وتوو یه ته وه؟

وه لام: هه ر من و کاکم ده رسمان ده خویند. له قوتابخانه، وینه ی منیان ده ویست بو سه ر کارنامه. روژی کاکم

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

وینهی مندایی خوی دامی بویان بهرم. بانگیان کرده دیوی ماموستایان. مودیر بریک تووره بوو. چاویان له خوم و وینه که دهکرد و دهیانگوت نه مه بو خوت نیت و وینهی کاکته. نه منیش له ترسی کاکم نه مدهویرا بلیم وایه، هر دهگوت هی خومه و له شهرمان سهرم داده خست. نه وانیش ویرای من چاویان له که وشه گه وره و فش و فوله کانم دهکرد که چهنده له لاقم گه وره تر و هر لینگیکی دوو لینگ گوره ویم تیی ناخنی بوو تا نه پووچیتته وه. پاش ماوهیهک، مودیر گوتی: باشه برؤ بیبه وه، حاشا له وینهش.

پرسیار: نه و سرده مهی که قوتابی بووی چ ناوانیکت ده دل دا هه بوو؟

وهلام: ناواتی نه و ده؟

پرسیار: به ئی. چ ناوانیکت له دل دا بوو؟ وهک منداله کانی نه و سرده مه نارزه ووی چ شتیکت هه بوو؟ نه سالانه دلت شی ده ویست؟ توب؟ دووچهره خه؟ بهرگی تازه؟

وهلام: به مندایی قه تم بهرگی تازه نه بووه. هه میشه جل و بهرگی کاکم ددرا به خه یات تا بوم چکوله که نه وه. نه ویش به پیاوه تی خوی هه ئی ده وه شانده وه و پارچه به رنگ به زیوه که ی ناوه ژوو ده کرده وه و دهیدرؤ وه. جا له بهر نه وهی به ناوه ژووی دوورابووه، رنگی لیباسم قه ت وه هی که س نه ده چوو. جا مندایی وشیاریش سهرنجیان ده دایه و دهیانگوت: دیاره خه یاته که ناشی یه و چه پ و راستی پارچه نازانی!

پرسیار: که وا بوو وه کوو زور بهی مندائن که خه ون به توب و دووچهره خه ده بینن. به لام نیوه هر خه ونسان به لیباسی تازه وه ده دیت؟

وهلام: نه وه لا، زورتر خه ونم به دایمه وه ده بینن. نارزه ووشم هر نه وه بوو که دایکم بگه ریتته وه. ناخر زور هه ناسه سارد بووم و هه ستم به ته نیایی یه کی قول ده کرد.

پرسیار: ده توانین بلینن که شیری لانهی بایه قوش رهنگدانه وهی نازاره کانی ده روونته؟

وهلام: راست وایه. نهوه دووهه مین شیعرمه.

پرسیار: نه دی بۆ له ویدا کچیک... نه قشی سره کی ده گیری؟

وهلام: نهوه روژانه ی هوهه ل که زور بی نارام بووم و ده گریام، ده یانگوت: عه یبه، تو کوری. تو پیاوی، چون کور بۆ دایکی ده گری؟

پرسیار: جا رهنگه توش بروات بهوه هینابن که عه یبه. کور بۆ دایکی په رۆش بی؟! هه ر بویه به زمانی کچیکه وه ههستی خوت ده بریوه؟

وهلام: نا، له بهر نهوه ی خوشکه کانم له من هه ژارتر بوون. روژی خوشکی نیوهنجیم پرسى: نه ری شریف! کاتی دهنگی ده رکه دی نه تو راناچه نی؟ چاوه ری نیت نه گه ر ده رکی جهوشه ده رکیتته وه، دایکمان بیتته وه؟ کول گرتمی، دلّم پر بوو، نه متوانی جوابی بده مه وه.

پرسیار: باسی نه وه ت کرد که هه ر له منداییه وه تا گه وه بووی. له مانی دا نیزنی قسه کردنی ناساییت نه بووه. با بگه ریینه وه بۆ سه رده می ده رس خویندن. له قوتابخانه چون بووی؟ نیوانت ده گه ل ماموستا کانت چون بوو. ده گه لیان ده دوا ی و قسه ت ده کرد؟

وهلام: قسه چی، هه ر قسه م پی نه ده کرا. قه تیش بانگیان نه ده کردم بۆ ده رس لیپرسیینه وه. قوتابییه کی خراب نه بووم. به لام زمانم تیک ده هالا و نه ژنوم ده له رزی. هه ر بویه نه گه ر ماموستایه ک بۆ جاری یه که م و بۆ ده رس پرسینه وه بانگی کردبام، که ناوای ده دیتم، خیرا ده یگوت: برۆ دانیشه! ده تگوت گوی له دلّه کوته م بووه، نیدی بانگی نه ده کردم وه. سانه کانی کوتایی قوتابخانه بوو که له لایه ن رادیو سنه وه، کی بهر کییه کی چیرۆک نووسی به ریوه چوو، له و کی بهر کییه دا سه رکه وتم و وه ک خه لات، دوو سکه ی زیرم وه رگرت. به رپرسی به رمانه ویستی به هوی نه و سه رکه وتنه وه، وت و ویزم له گه ل بکا و قسه کانم تو مار بکات، به لام وه ها وه لاله په ته که وتم، ته نانه ت نه متوانی خوشم بناسینم. ناغای موزه فقه ر که وسه ری سه ریکی راوه شانده. به لام ده کوتایی دا، هیند ده خوم نووسام، تا توانیم نیوی خوم و قوتابخانه که م بدرکینم.

یادیک له شاعیری نیشتمانپه‌روهری کورد ماموستا شریف حوسین په‌ناهی

پرسیار: کامه ماموستای قوتابخانه‌ی تو باشتر بوو و توانی شوین له سر نیوه دابن؟

وه‌لام: نه‌تبه‌ت هه‌موویان هه‌ر باش بوون، به‌لام ماموستاکانی سالانی کۆتایی قوتابخانه‌م زۆریان هان دام بۆ نووسین. رینوینی نه‌وه‌یان ده‌کردم که چ کتیپیک بخوینمه‌وه.

پرسیار: سر و بنی ولامی پرسیاره‌که‌ت به‌ دوو رسته‌ی کورت ویک هیناوه. ده‌ی جا نه‌گه‌ر بیره‌وه‌ریه‌کی ده‌یکه‌ت له قوتابخانه‌ هه‌یه. بۆمانی بگیره‌وه.

وه‌لام: ماموستای پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تاییمان خانمیک بوو. به‌لام ماموستاکانی دیکه‌مان هه‌مووی هه‌ر پیاو بوون. سه‌ره‌تای سال که ماموستاکان ده‌گۆردان و پرسیاریان له‌ منداڵه‌کان ده‌کرد و له‌ ئیش و کاری باب و بنه‌ماله‌ی قوتابییه‌کانیان ده‌کوئییه‌وه، که ده‌گه‌یشته‌ من، ئیدی هیچ قسه‌م پێ نه‌ده‌کرا و منداڵه‌کانی هاوپۆلم له‌ جیاتی من ولامی ماموستایان ده‌داوه و ده‌یانگوت: ماموستا؛ شریف دایک و بابی نیه، نه‌منیش هه‌موو جارێ پاش نه‌و قسه‌یه موچرکم به‌ له‌ش دا ده‌هات و دلم ده‌گوشرا.

پرسیار: نازانم تا نه‌مپۆ زانست تا چ راده‌یه‌ک له‌ پێوه‌ندی نیوان و میشک و دلی کوئیسو‌ته‌وه. به‌لام نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ هه‌ر له‌ هه‌وه‌نه‌وه‌ هه‌ست پیکراوه. له‌ خۆرا نه‌یانگوتوه: دلی ته‌نگه. دلی ده‌گیریت. هه‌ر وه‌کوو ده‌ئین هیلانه‌ی هه‌ستی نیشان له‌ دلی نه‌و دا چنێ کراوه‌ له‌ فولکلور و نه‌ده‌بیات دا. زۆتر نیوی دل دینن تا میشک و بیر. ده‌ی جا باسی بیره‌وه‌ری ماموستاکانت ده‌کرد.

وه‌لام: بیره‌وه‌ریه‌کی نه‌وتۆم نیه. نه‌گه‌رچی ماموستاتانی ساله‌کانی کۆتایی قوتابخانه‌ زۆریان رینوینی ده‌کردم و بۆ نووسین هانیان ده‌دام به‌لام ماموستای پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی یه‌که‌م که‌س بوو که بۆ نووسین هانی دام و توانای خۆمی پێ ناساندم. جارێ وه‌رزی به‌هاری دابووینی تا بیکه‌ینه‌ بابه‌تی نووسینی ئینشا، له‌ پاش نووسین که نۆره‌ی من هات تا بیخوینمه‌وه، هه‌موو منداڵه‌کانی بیده‌نگ کرد و سرنجی وانی بۆ گۆی دیری ئینشای راکیشا و دوو جاریشی پێ خویندمه‌وه.

پێم وابی، جیاوازی بووسراوه‌ی من له‌ گه‌ل قوتابییه‌کانی دیکه‌ ته‌نیا هه‌ر نه‌وه‌ بوو، که گوتبووم هه‌موو وه‌رزی

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

هر جوانه و زستانیش ناوایه و پاییزیش ناوا. نهو ماموستایه به رحمت بی، زوری رینوینی دهکردم که پاشان هر نهو ناموزگاربانهی وی بو هه موو سائلهکانی خویند به کارم هات. به راستی هر له دلوه خوشم دهویست.

پرسیار: چۆن دهزانی کۆچی دواپی کردوو؟ مه گهر پاش کوتایی هینان به خویند هر به یوه ندیت ده گهل نه پساندبووه. که ده فهرمووی به رحمت بی؟

وهلام: به ئی دهزانی که فهوتی کردوو و به داخه وه نهو سائهی نه گه یانده ناخر. له نیوهی سالی سا فهوتی کرد. باشم له بیره، روژی کاکم هاته وه مالم زستان بوو، نه من نه خوش بووم و له بن کوردی گهرم دا نوستبووم. بانگی کردم و گوتی: ههسته، ههسته، ماموستاکهت کوژراوه! پیم وابوو گالته دهکا و هر دهیهوی بهو قسه جیگا و بانی نه خوشی به جی بهیلم. به لام دلم نوقرهی نه گرت و پاش ماوهیهک وه ری که وتم و چوومه مائی نهوان که له ناخری شه قامی سیرووس بوو و له مائی نیمه زور دوور نه بوو، که گه یاشتمه نهو گه ره که، له دووره وه دیتم که نهوه جه ماوه ریکی زور کوچه که یان گرتبوو. مندالهکانی هاوقوتابی خوم دیت که هه موویان به سو راوی فرمیسک چاویان سوور هه لگه راوه، ئیدی خاترجه میان کردم که هه واله که راسته.

پرسیار: له سه ر چی کوژرابوو؟

وهلام: پاشان که پرسیم، گوتیان: راسی پی خوش بووه و زور جارن دهچوو بو راوی، نهو روژی له مائی خه ریکی خاوین کردنه وهی تفهنگه که ی بووه که له نه کاو فیشه کی له دهستی ده رچوووه و وه خوی که وتوووه. به لام پاشان نهوه بوو به دهنگو و نهو قسه که وته سه ر زاری مندالهکان که نه خیر نهو رووداوه وا نیه، به لکه کوشتووویانه. دیاره نهوانیش نهو قسه یان هر له گه ورهکان بیست بوو که نهوه یان دهگوت که گویا له بهر هیندی بیر و رای تایبه تی خوی، زورداری سهردهمی پاشایه تی هیرشیان کردوته سه رمائی و کوشتووویانه. جا نیستاش نازانم لهو دوو قسه یه کیه یان راست بوو.

پرسیار: جا نهوه هر جه نابت نهو ماموستایه ت ناوا خوش دهویست یا هه موو مندالهکان؟

وهلام: هه موومان هر خوشمان دهویست. موبسیر که بریک له نیمه گه وره تر بوو هر روژیک باش کوژرانی ماموستا

یادیک له شاعیری نیشتمانی پهروری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پارچه ی رهش و چه پکیک گوئی سووری هیئا قوتابخانه و میز و کورسیی ماموستا که مانی پی رازانده وه. نه و زورتر له منداله کانی دیکه، زور زیاتر به په روش بوو ق تا قه ده ری هه موو روژی چینیکی بو ده گریا. رهنکه به پیی ته مهنی ناگاداری زیاتری له سهر چونییه تی ژبانی ماموستا و نه و رووداوه هه بووی که ناوا به کوئ بوئی ده گریا و بوئی به په روش بوو.

پرسیار: نه و رووداوه ده گریته وه بو چند سال له وه پیش؟ ناوی نه و ماموستایه چ بوو؟

وه لام: ده بیته سی و سی سال له مهربهر، یانی زستانی ۱۳۴۴ و ناویشی خوا لیخوشبوو نیرج وه زیری بوو. نه و موبسیره ی که لاسیش که بوم باس کردی، ناوی جه لال زارعی بوو و مه دره سه که مان ناوی حیرت سه ججادی بوو که له گهره کی ناغه زه مانه و نیستاکه نه و قوتابخانه یه له و شوینه نه ماوه له جیگایه کی تره.

پرسیار: باشه نه و ماموستایه تان بو وا خوش ده ویست؟

وه لام: له بهر زور شتان. دلسوز بوو، تووره نه ده بوو، ناگای له قوتابییه رهش و پروته کان بوو، ته نانه ت که ره سه ی نووسینی بو وهرده گرتن. زور جوانی دهرس ده کوته وه. فیری ده کردین قوول بیر بکهینه وه و ههرچی ئینسانه خوشمان بوئ. باسی نه وه شم کرد که بو دهرسی ئینشا زور یارمه تی داین، به تایبه ت به منه وه زور ماندوو بوو...

به شی دووهه م

پرسیار: هیج بیره وه ری به کی تایبه تی و یا نووسراوه به کی له پاش خوی به جی نه هیشت؟

وه لام: نه و روژانه، مودیر و ماموستا کانی دیکه ش نه م پرسیاره یان لی ده کردین و ده یان کوت نه ری هیچی نه ده نووسی و پاشان ده نیو کووره که ی باوی و بیسووتینی؟ به لام نیمه هیچمان نه دیبوو.

یادیک له شاعیری نیشتمانیه روهری کورد ماموستا شهریف حوسین په ناهی

پرسیار: مه بهستم نه وه بوو؛ له سهر ته خته ره شه که ی سهر دیواری که لاس. دهس خه تی به جی نه مابوو؟ یانی نه و فیری نه کردن (نا - وینه ی نازادی)؟

وه لام: نای له شوړه لای نه م دهوره! خو ته وای ته نراوی ژیانم ریشال ریشال کرده و پیاو... جه نابت له خال و به لکه ده گه ری یان تان وپوی شیعه کانم دهرده کیچی؟ باشه، قهیدی نیه! کاری رۆژنامه گه ری هه ر وایه! نیستا تو (سواره) ی و نه منیش پیاده! نه ری، باسی شیعر نه که یین؟!

پرسیار: هه رچی نامزه ت به میهره بانی کرد. به لای منه وه کورت بوو. پیم خوشه به وهردی و به ریلو تر باسی لایه نه کانی دیکه ی خوشه ویستی بکه ی.

وه لام: مروفا، له سهره تای ژیان مندالی دا، ده گه ل هه ناسه و بژیوی ژیان، بو به رده وای ژیان ناسایی خوی، پیویستی نیجگار زوری به میهره بانی و خوش ویستن له لایه ن دایک و بابه وه هه یه. بی به شی له م پی دا ویستی به گرینگ و ناسایی به، ده بیته هوی بریندار بوونی رۆح و مروفا تووشی دهردی کی له بران نه هاتووی بی هه توان دهکا و نه م توونی هه تی به بی برانه وه، ده بی به هوی نه وه ی که نه و مروفا، هه ست به وه ی بکا که هه می شه سهر گه ردان و چاوه پروان و بی نارامه، به شوین خوشه ویستی دا و به کویره ریگاکانی تاریکی دا ری ده بریت و ده یه وی به هه ر شیوه یه ک، تاسه و توونی هه تی بشکی. جا له دریزه ی نه و ریگایانه دا، جارنا جار تووشی ناماناجی دی، جار جاریش هه ر هه واری خالی به و هیچی تر...

پرسیار: یانی چی هیندی جار تووشی ناماناجی ده بی و هیندی جار نابی؟

وه لام: مه بهستم نه وه یه که نه و رۆحه برینداره، هه می شه باوه شی ناوه لایه و چاوه نواری نامیزی گه رمی میهره بانی راسته قینه و خوشه ویستی دایکانه یه، تا نه وه ی که سهری له سهر شانی دانی و نارام بگری. زور جار...

... تووشی ده بی؛ به لام دوا یه ده زانی که درویه، فریو دراوه؛ نه و میهره بانی به، هه ر روائه ت بووه. له په ناشه وه، زور جاریش تووشی ده بی و نوگری ده بی. جا کورته ی مه به ست نه وه یه، که له هیجکات و وهرزیکی ته مه نی دا، تازی نیدی نه و توونی یه تی به ناشکی و نه و تاسه یه هه ر به رده وامه...

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شریف حوسین په ناهی

پرسیار: به ئی! تن گه یستم. مه به ستت نه وه یه. نه گهر که سن به مندالی له شیله ی شیرینی خوشه ویستی دایک و باب تیر نه کړی. نیدی بن سه مه ره! تازه. د پروونی ته زی خوشه ویستی و دلوثانی نابین؟!

وهلام: به ئی، وایه! تازه نه و که لینه پر نابیتته وه. نه و گریه ده بی به گری پوچکه و قه تیش ناکریتته وه...

پرسیار: نه گهر نه و باسه په یوه ند به یینه وه به جه نابیت. نه و با به ته چو ن لیکه ده ده یه وه؟

وهلام: به و توونیه تی به رده وامه، جاری تووشی ئال وگوریکي رۆحی بووم. ته مه نم هه ژده سال دهبوو؛ یانی پرووداوی، وه کوو سیلاوی، له ناکاو هات و به ره و دهریای شیعی بر دم. نه و پرووداوه، دیمه نیکی خوشه ویستی بوو که تووشی بووم و ئیدی هه ر نه وه بوو به شیعی. یانی پاشان، هه ر نه و پرووداوه، گه لاله ی ته وای پاش ماوه ی ژیان یان بۆ دارشتم...

پرسیار: باش تر وایه. پتری شی بکه یه وه! چو ن له ناکاو هات و گه لاله ی ته وای ژیان یان بۆ دارشتم؟!

وهلام: به گشتی، مروفا، چ کور بی و چ کج، بوخوی به ته نیایی مروقیکی ناته و اووه! به بی ئاواله که ی، ته و او نیه و له مه و دای ته مه نی ژیان ته نیایی دا، به شوین نیوه که ی دیکه ی دا سه رگه ردانه و لی دگه ری نه و کاته که ئاواله که ی دیتراوه، له "کوت" دهرده چی و هه ریبه ک له وان دهنه مروقیکی ته و او و له وه به دواوه، به شی دووه می ژیان یان ده ست پی ده کا...

پرسیار: وه لامه که ت بوو به باسیکی زانستی و داوینی زور که سان ده گریته وه! نه و پرووداوه کاتی یه. به سه ر زور به ی زوری مروقه کان دا دی. به لام ده مه وی نه گهر بکړی. جیاوازی به شه که ی خوت. یانی خاله تایبه تی به که ی. دهر که ویت و بکریته وه لامی پرسیاره که م!

وهلام: شتیکی روونه؛ مروقی که هه ژده سال چاوه پروانی میهره بانی بی و بوخوشی نه زانی که بی به شی له ناز و نامیزی گهرمی دایک و باب، له کاتی خوی دا، رۆحی ئاوه ها برین دار کردووه و به جاری، کانی میهره بانی بۆ بوته تراویله که، جا له و حاله دا که سه رچاوه ی خوشه ویستی له چاوی گراویکا دا ده دوزیتته وه، نه و توونیا یه تی یه، نه و پیداویستی یه گرینگه، وای ئی ده کا؛ ته وای دونیا که ی بیته نه و که سه ... یانی خوشه ویستی نه و گورچوو برتره،

گه ږم وگورتره. چونکوو نهو خوشه ویستی یه، ته نانه ت که لینی چول وهولئ میهره بانئ دایک و بابیشی بو پر کردوته وه. جا که و ابوو، نهو ئوگری یه توندوتیژتره، چونکوو نهو هی که له مندالی دا ونی کردبوو، نیستا دوزیویه ته وه. نهو نهوینه، ته نیا ناگه ریتته وه سهر تینی لاوتی! جا ناشکرایه نهو هیزه، رۆحی مه ندی نهو مرقه، چون دهه ژینئ! رهنگه به رواهت، نهو پیوه ندی یه دوورادووره و نهو دنیا شیرینه، ناکاریکی لاوانه بی! به لام نه گهر له نه کاو تیک بچی، ده بی نهو بابته چون لیکه دینه وه؟ بلین نهو کوره به ته واوی تیکه د پرووخی و شوین له سهر رۆح و گیانی داده ئی؟ یا دهی هه ژینئ و دهی گورئ و دهی کا به مرقیکی جیاواز له هاوته مه نه کانی؛ واتا دل ناسکتر، خه یالاوی تر و تینووتر به خوشه ویستی یا ههر ناویکی دیکه ی که نیوه پیتان باش تره له سهری دابین...

پرسار: جا کورت و کرمانجی بهرموون: دهی کا به شاعیر و نه ها! به لام به راستی. دابران و پسانی نهو پیوه ندی یه. بو نهو مرقه. جهرگه ږه! دیاره که رووخانی کوشکی عاتیفه و میهره بانئ. له تافی لوی دا. دهو ههل و مه رجهدا که نیوهی تن دا زیاون. زور دژوار بووه! کاتی نهو دنیا شیرینه که تازه دهی هه ویست چور دهر بکا و بهری هه بی. تیکه دهرمن و به وینه ی بۆرکانئ که هه ژده سانه خوی ده خواته وه. سهره ل ده دا و به ره می نهو بۆرکان و گوران و نانارامی یه. ده بی به شاعر. دوا یه چی؟!

وه لام: دوا یه ش به وینه ی چه خماخه ی چرایه کی نه فسانه یی ریگای ژبانی بو روون کردمه وه. به لام نه گهر چی نهو هونه ره، هه تا نه مرقو، ههر به ره وه هه ل دیران و سارای چه ره سه ری بردووم، هیشتاش له قه دهر گیانم، خوشم دهوئ! به وته ی خوتان، ژبانیشم کردووه به قوربانی چاوی جوانی شاعر...

پرسار: جا باشه، یانی ههر نهو سهرده مه. کانیه ی شاعر له دهر وونتا هه ل قوئی؟ یا پاشان؟!

وه لام: به ئی! رهنگه ههر نهو رۆژانه، یانی له باتی نهو گراوه، یان به شوین نهو دا، ئیدی شاعر خوش ویست و بووم به ئوگری شاعر، که ئیدی نه توانئ به یه کجاری لیم زیز بی! ههر پاش دوو رۆژ له دوا ی نهو رووداوه تاله، واتا نهو لیکه دابرا نه، که به جارئ په شوکاندمی، شهوئ زورم هه ست به وهی ده کرد که ده بی شتیک بنووسم و نیازم به نووسینه. یه کهم جار بوو که هه ستیکی وام له خومدا به دی ده کرد. جا چ له باری رۆحی یه وه، چ له باری نووسینه وه... نهو شه وه، یه کهم شاعر نووسی. یانی وشه کان، دهسته دهسته وه کوو هیرشه دهسته ی په پووله،

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

به دهم سه ماگردنه وه، دهاتن و له سر دهفته ره که م دا، به ریز دهنیشتنه وه بی وهی حه ولی بدهم، بی وه راوه ستم و بیری لی بکه مه وه بوخوشم زورم پی سهیر بوو که چون ناوا به دوا یه کدا، نه و خه یال و ناههنگ و سوزه، ده بوون به وشه و به پیچه وانهی نامه نووسین و وتار و شتی وا، بیرم له هیچ دیریکه نه ده کرده وه! به کورتی، وشه کان دهاتن که بیان نووسمه وه...

پرسیار: نه و شیره ت بلاو کرده وه؟ یانی له ملوانکه دا و یا... به چاپت که یاند؟!

وه لوم: پاش حه وتوویه ک، یه کی له دوستان، نه و شیوره ی به نیوی (ناشنا) بو رادیو سنه ناردو پیشوازی شی لی کرا، چهن جاریش خویندرا یه وه. به لام به زاروهی نه رده لانی هونرا وه ته وه. دوا یه چهن دیریکم پاش گورینی زاروه که ی له شیعری (هه لاله) و (په پووله ی خه یال) و (ملوانکه ی شین) دا جی کردوته وه، نه لبت به شیکه زوری هه روا ماوه و بلاو نه بوته وه...

پرسیار: که و ابوو. دیتنه وه ی سرچاوه ی خوشه ویستی و نه وین داری به شوین تینوویه تی هه زده سانه ی میهره بان ی دا. دویای لاهه تی شیرین کردی و به تیک چوونی نه و پینوهندی یه دوورادووره. تیکه رووخاندی. نه مه به لنگه یه کی به رچاوه. جا خوت پیت وایه جی کردنی دویای ناوا دروسته؟

وه لوم: نه ی چون دروست نیه! نه وهنده به کووچه و کولانی مندالی و لاییتی دا هینات و بردم، شه که ت بووم و نه وه ی لی ده گهری، درک اندم! نیدی چون هه لیه و دروست نیه!!

پرسیار: له بهر نه وه ی به هه لیه ده زانم. چون به لنگه ی به رچاوترم دیوه ته وه. رهنگه بی نه وه ی که خوت بزانی. له ته واوی ته مهنیت دا جه ولت داوه که بی دهنگی به سامی نه و سالنه بشکینی. له مندالی دا. کهس فیری قسه کردنی ناسایی نه کردی. مه گهر له ته واوی ساله کانی قوتاب خانه دا له گه ل ده برینی رسته یه ک دلت نه لهرزی؟ که و ابوو. جه ولت داوه نه و که لینه نه پر که یه وه. یانی ویستوته لانی که م. زمانی قه له مه که ت. شیرین راویژ و پاراو بی. پیت وایه وا بی؟

وه لوم: زور سهیره نیستا زانیم بوچی ده لین؛ خامه گهرانی گو قاران، به راستی شاعیر به زینن! چهنه بابته و خالی باشت پهیدا کرد! به لام ده توانم هه ر نه وه ی بلیم که له نیوان نه و خاله تاییه تی یانه دا، ته نیا یه کیان ده بیته به لنگه، بو چوونه ژووری دویای شاعر، هه رچهنه بوخوشمان نازانین کامه یانه... چونکوو کاریکی زور ساده نیه. له

شوینی وا، دهبی کارناسه کانی به نه زموونی مروقناسی و رهوان ناسی قامکی له سه ر دابنن و بلین نه و خاله یه...

پرسیار: بهرچاوترین رووداوی ژبانی نه ده بی نیوه چیه؟

وهلام: ناشنایی له گه ل شاعر و که سایه تی نینسانی و نه ده بی ماموستا هیمن بوو. دیاره نه گهر نه و به خته وهری یه م تووش نه بوو، شاعره کانم له نیو گالته و گه پی کوره جیرانی بی نه زموون دا ون ده بوو و چاپم نه ده کردن. په نگه هر ریگای هونه ریشم نه گرتبا. هر نه و خومی به خوم ناساند...

پنم وایه تا نیره ی باسه که مان. یانی نه و هه موو پرسیار و وهلام و شی کردنه وهی نه مرقو. که له سه ر زیان و دهر باره ی شاعره کانت کردمان. ماموستا هیمن له چوار وشه ی رسته یه کدا. له پیشه کی (ملوانکه ی شین) دا پوخت و پاراو نه رموویه تی: (کول و کوی دهر وونی خونی)... رای خوت له م باره وه چیه؟!

وهلام: به راستی وایه! ده بوو زانیباشی. بوخوم زورم پی سه یر بوو نه و ده فته ره شری پر له هه له ی لایکی لایکی کوردی نه زانی بی نه زموون، چیی تی دا بوو که ماموستا هیمن دیبووی و ههستی پی کردبوو، به لام خاوه نه که ی، و دهر و به ری نه یان ده زانی؟! یان بوچی ناوا هانی دام و په له ی لی کردم بو چاپ کردن یان؟! فارس کوته نی (نه وهی لوان له ناوینه دا ده ی بینن، پیر له خشتی کال دا ده ی بینن!) به راستی چونی ده زانی که نه و به ره هه مه کرچ و کاله، ناوا پیشوازی لی ده کری؟!!

پرسیار: مه به ستان له پیشوازی چیه؟

وهلام: نه گهر یه که م جار ملوانکه بلاو کراوه، بی پسانه وه چوار جاری دیکه ش له چاپ درایه وه. یانی بوو به پینج چاپ که سه رجه م بیست و سی هه زار دانه بوو... دوایه ش بی ناگاداری و په زامه ندی خوم، هر به و هه له و په له ی چاپه کانی هه وه له وه، هه روا که خوتان سه رنجی نمونه کانتان دا، په یتا په یتا به ههوت چاپی جوړبه جوړ، به ناته واوی بلاویان کردووه ته وه. هر پاش سالیک بلاو بوونه وهی ملوانکه، هونه ره مند لی هاتوو "ماموستا مه زه ری خالق" پینج شاعری له و به ره هه مه ی بو گورانی و مه قام هه ل بژارد و پاشانیش هونه ره مندانی خوش خوانی دیکه ی

کورد، پتر له سی ناههنگیان له شیعرهکانی نهو بهرهمه ساز کردوو که پیموایه ههریهک لهوانه، بوخویان جوړی پیشوازی بن...

پرسیار: باسی نیش و کاری خوی بو نه کردین!

وهلام: پاش دوازده سال دهرس خویندن، لهبهر نهوهی که خهرج و بهرجی زانکوم نهبوو، نهمتوانی درنژه به خویندن بدهم! له دایرهی بنهماله ههژارهکان دامهزرام و چارده سالان، کارم یارمهتی کومه لایهتی واته (مددکاری اجتماعی) بوو. بهداخهوه، ماوهیهک نهو دایره بهرخه، ههر ناو و پوآلهتهکهی ما! نهمنیش که ناوام دیت و له لایهکی تریشهوه، سهودای کاری فهرههنگی و هونهرییان خستبووه سهرم، بهیهکجاری لهو دایره دل سارد بوومهوه و بهجیم هیشت و لهوی دهرباز بووم...

بهئی! دهتوانم بلیم ویستم لاسایی مامۆستا هیمن بکهمهوه. به لای خومهوه بریارم دا نهوهندهی تهمنم ماوه، قوئم ههلمالم بو پهری هونهرهکانی دیکه کورد. ویستم ناواتهکانی مامۆستا هیمن بهجی بینم! ههلبهت، بناغهی نه م بیره، نهوه بوو که هیندی له دوستانی نهدهبی، زوریان کوت نهتو برۆ، نیمه پشتیوانین! زوریان کوت دهبی جوولانهوهیهکی هونهری و نهدهبی بخریته ولات. سالی ۱۳۶۸ پاش حهولیکی زور، به پوآلهت بووم به بهرپرسی بهشی هونهری ناوهندی فهرههنگ و نیرشادی مههاباد. بهردهوام، نهو کارهم دوو سالی خایاند. تهنیا له بهشهکانی خهت و شانۆگهری و موسیقادا بریک سهرکهوتیم! نهو دهی؛ شهپکه، توند و کهل، به موو بهند بوو... نهمدهزانی نهگهر پیوا بوخوی خاوهن دهسهلات نهبوو، تاوی له بیشکهی نازادی رایدهژینن و تاوی گۆچانی ناتاتورکی بو ههلهدهگرن! داوی دامهزرانی نهنجومهنی نهدهبی سهربهخو و دهرکردنی گۆقاری کوردیم کرد...

سهرتان نهئیشینم؛ دیقیان پی کردم و دهریان په راندم! نهوجا، پشتیوانهکانم له دوورهوه پی دهکه نین... تهنیا قازانجی نهو دوو سالهم، نهزموون وهرگرتن بوو که له پادهی بی دهسهلاتی خومان گهیشتم! ههر به شوین مندا، کورهکانی دیکه ژیرانه چوونه مهیدان و نیوهی مافهکانیان وهرگرت. بهلام نهوه حهوت سال تی په ریوه و هیشتا ژمارهی یهکهمی نهو گۆقاره، ههر به ریویه و رهنگه ههر به ریوهش بی! بهرهمی باخی نهو نهنجومهنه، که یهکه م پشتیوانی پیشکهوتی زمانهکهمانه و ههمیشه رازینه رهوهی چاپه مهنی یهکانه، به لاره ملی ناراستهی گۆقارهکانی

دیکه ی ولات ده کړی تا له و خه له و خه رمانه خورایی یه، چه نده ی چاپ چه نده ی چال بکړی...

له نیوه ی سالی ۱۳۷۰ به و لاره، دهفته رداری قوتابخانه م.

چه رمه سه ری نان و دهرمان، یه کئی له کوسپه گه وره کانی ریگای هونه رم بووه. سه ره رای کاری دایره یا قوتابخانه، پازده ساله خه ریکی ئیشی دارتاشیم و بی پسانه وه جه ولیم دوا...

رهنگه ترسی له دایره و دهرنان و هه روه ها مه عاشی که می کارمه ندی و دهر کورتی و گرانی نه م چه ن ساله، هانی داوم بو نه و کاره! زور جار، له چنگی قه رزوقوله ی رزگار کردووم. له دارتاش خانه که م دا، کرنوشم بو دارگوئیز بردووه و سه رم بو زهختی و سهختی ژیان دانه نواندووه! گوران کوته نی (شيعرم نه فروشت بو نان!). له نیو ته پوتوزدا ژیاوم و ریزی پینووسم راگرتووه...

پرسیار: له باره ی ژیانی هاوبه شی یوه. هیچ نه گپراوه!

وه لآم: له ته مه نی بیست و نو سالی دا له شاری مه هاباد، ژیانی هاوبه شیم دهر پی کرد. خیزانم، ناوی (مه عسووم) ه. جودا له نه رکی کابانه تی و هاوزمانی، به دل سوزی و میهره بانی، بریک له خه مه کانی بی دایکیی بو قه ره بوو کردوومه وه. سه مه ره ی ژیانی هاوبه شی مان، ته نیا کوریکه به ناوی (گوران) که ئیستا چارده سالی ته مه نه.

پرسیار: یه که م ترووسکی خولقانی شیعتان. ج سه رده مینکه؟!

وه لآم: پیتم وایه، له به شی لیکدانه وه ی شیعر و ژیانم دا، نه و پرسیاره م وه لآم داوه ته وه. له ته مه نی هه ژده سالی دا، رهنگدانه وه ی رووداویکی عاتیفی، که زوری کار له سه ر دلم کرد و شوینی له سه ر هه ستم دانا، ده توانم بلیم؛ یه که م ترووسکی شیعرم بوو.

پرسیار: چه ز ده که م بزایم که نیوه چون دهر وانه شیعر؟ نه خشی شیعر له سه ر کومه ل چون ده بینن؟

وه لām: شیعریش وه کوو هونه ره کانی دیکه، پی داویستی رۆحی مرۆقه! شان به شانی هونه ری موسیقا، له نیو جه ماوه ردا په ره ی گرتوو. له باره ی شیعه وه، رسته یه ک هیه، ده لئین (شیعر، تایبته به گه لانی دواکه وتوویه و کۆمه ئی پیش که وتوو، لایه ن گری شیعر نین!). به رای من، نه و قسه یه هه لیه! نازانم کیهه زانای ئی هاتووم نه م رسته یه ی دارشتوو یا چون نه و بابته ی تاقی کردوو ته وه؟! چون کوو نه گهر مرۆقا، له به رانبه ری خه لکه وه، قسه یه کی کرد یا رایه کی ده بری، ده بی و ته که ی راسته وخۆ پشتیوانی زانستی هه بی. لانی که م ژیرانه بی!

پرسیار: به لگه ی نیوه جیه بو هه نه بوونی نه و قسه یه؟

وه لām: نه وه ده گه ریته وه بو راده ی مرۆقایه تی یا لاواز بوونی ههستی مرۆقایه تی نه و کۆمه له. له دنیای پاره داره کاند، له میژسائه، مرۆقایه تی کوژراوه، گهرچی له سه ر خاکه که ی، په یکه ره ی نازادی دانراوه. له وی ههستی مرۆقایه تی کال بووه ته وه و به ره و نه مان ده چی. شیعریش بو مرۆقی کۆمه ئیکی به ههست و عاتیفه یه. وا نیه؟ نه وانه که نانی سه ر سفره که یان، به خوین رشتنی ئینسانی جیهانی سیهه م به تالان کردنی خه زینه و داهاتی ولاته هه ژاره کان دابین ده که ن، شیعیان بو چیه؟! بوچی مه گهر نه و هه موو هاوار و خوین و سووتان و ویران کاریه، به گه لای خویان ده خولقی، ههستی وانه ده بزئوی؟! جا چون شیعر، دئی وانه ده له رزئیی و ده یان بزئوی. که و ابوو؛ بزئی مرۆقایه تی! بزئی شیعر!

ئینسانی رۆژئاوا، به دهنگی سازی، یا خه یائی ناسکی هونه ره مندئ، جا له هه ر به ره میکی هونه ری دا، چ وینه ییکی بایه خدار یا شیعیکی له بار، دئی داده خورپی. خوینی مرۆقایه تی وه جۆش دئ و نه و هونه ره ههستی ده بزئوی. له بیرمان نه چی که له ولاتانی پیشکه وتوودا، ئینسانی راسته قینه ش هه ل ده که وی. هه روا که له نیو خوشمان دا، مرۆقی بی ههست، به ده گه من هه ل ده که وی.

به بریوای من، هه بوونی ههستی مرۆقایه تی و تی گه یشتن له ناخی هونه ر و ههست به نازاره کانی مرۆقا، سنووری نیوان مرۆقایه تی و درندایه تی یه. جا پاره داره بی خه مه کانی ولاتانی پیشکه وتوو له بهر نه وه ی که هونه ر به ته رازووی دۆلار هه ل ده سه نگینن، پی یان وایه؛ شیعر، تایبته به گه لانی دواکه وتوویه! به لām ئینسانی جیهانی سیهه م، هونه ره که ی به پیوانه ی ههستی مرۆقایه تی هه ل ده سه نگینن و سه ری کاسی به سینه ی شیعه وه ده نی، له

زیندوو بوون و خورپه ی دلی مروقیایه تی خاترجه م ده بی و شه که تی ساتیکی پی ده حه سینیتته وه. نه گهر نه و تاریخه ی که ماموستا هه ژار بو شیعری کوردی، سهرنجی بدهینی، نه م مه به سته مان، ناشکراتر ده بی. ماموستا فهرموویه تی: (شیر نه وه یه که شوین له سهر مروقی به هه ست دابنی!) نه ی کوتوو مروقی، فهرموویه تی (مروقی به هه ست!) له ولاتی خوشمان دا، هه روا که ناماژهمان پی کرد، مروقی بی هه ست هه ل ده که وی. نینسانی وا هه یه؛ دژ به جه ماوهره که راده وهستی و شاعیریکی هه ل که وته په سهند ناکا! ده لی شیعری نه و شاعیره، هیج نیه! زور جار بیستوو مه؛ خاوه ن رایان، به سهر سوورمانه وه کوتوو یانه (چون فلانه که س نه و شاعرانه ی به دل نیه؟! چون نه و شاعیره په سهند ناکا؟ دیاره نه و کابرایه درو ده کا و خو ی هه ل ده کیشی، مافی نه و شاعیره له بن پی ده نی، بو نه وه ی بوخوی سهر و گهر دنن بلیندتر دیاری بکا)!

به لام من پی م وایه بریکیان درو ناکه ن. نه وانیش مروقی، به لام مروقی به هه ست نین! نه وانن که ماموستا هه ژار نیشاره ی بو کردوون. پی نه و تاقمه ده گریته وه که به راستی شیر، شوین له سهر دلی به ردین و رهقی نه وانن ناکات، چون هیج هه ستیک ده خو یان دا شک نابن...

پر سیار: نایا چوارچینوه ی به رته سکی وه زن و قافیسه و قوفل و قهرازه ی کلاسیک. هه مبه ری بووباری وشه ی نیوه رانه وه ستاوه؟! نایا شیره کانی ملوانکه ی شین یا شیره کانی بن هیلانه ی نیوه. هه موو به شپوه ی کلاسیکن؟

وه لام: شیره کانی ملوانکه و شیره کانی دیکه ش، به شیکیان برگهی یا په نجه بین و به شی زوریان عهرووزین که له م کورته باسه دا ناگونجی. به لام هه رگیز هیج کام له و بابه تانه ی ناماژهمان پی کرد، له مپه ری کاری هونه ریم نه بووه. نیستا بووته داب، ده لین کۆت و زنجیری عهرووز و قافیسه! عهرووز و قافیسه، نامازن، نامانج نین! زمان، که ره سه یه، نامانج نیه! نه و بابه تانه ی ناوتان برد، که ره سه ی پیروزی شیرن، له بهر نه وه ی که پیوه ندی یان به و هونه ره وه هه یه. په یکه ره ی له مپه ر داتاشراوی ده ی بینن که له مه ی دانی شاری دانراوه، نایا ده کری نیمه نه و کاره هونه ره مندانه و بایه خداره، په سهند نه که یین، ته نیا له بهر نه وه ی نامرازی تاشینی به رده که، ته شووی ژهنگه ی ناوی ناله بار بووه؟! یا له بهر نه وه ی هونه ره منده که ی مانوو کردوو؟! جا با شوینی ته شووه که ش به په یکه ره که وه دیار بی. له هه ل سه نگاندنی هونه ره که دا، بوچی ده بی نه و نامرازه له بهر چاو بگرین و له په نای په یکه ره که ی دابننن؟! نه گهر چوارچینوه ی کلاسیک به رته سکه، بوچی بو حافظ یا نالی، نه وه منده به رین و

شیرینه؟ شون دانان و بایه خی شاعر، گرینگه، نه نامراز و کهرسهی خولقاندنی به رهه م! پیم وایه، له م دهرفته کورت و باسه ناته واوهدا، له م چهن وتهیه، مه بهسته که ی نه پیکابن! نه و شتانه نامرازن، به لام نامرازی شاردراوهن، کهرسهی نادیارن. یانی له شاعرکه دا نابینرین. ته نیا هه ستیان پی ده کری. زوریش قورس و ناله بار نین! که و ابو، موسیقای شاعریش، نامرازیکه؛ له پیش دا شاعیر، به و ناهه تگه سیراوییه، مه لی خه یالی هه لده فری، نه و جار راوی وشه ی پی ده کری. پاشان، هه ر به و ناهه تگه له پیت سازکراوه، سه رنجی خوینه ر و گوئی گر راده کیشتی و نارامیان دهکا و خه یالیان له بیر دیکه، خاوین دهکاته وه و ناماده یان دهکا. جا ورده ورده قسه ی خوی دهکا و په یامه که ی راده گه یینن. نیمه به دهنگی موسیقای سازی، موچرکمان به له ش دا دی، به لام نه گه ر نه و موسیقایه به پیته کان خولقابن، چون ده بن بلیین (کووت و زنجیر)؟! نه م قسانه، زاربه زار هاتووه، بناغه ی زانستی نیه، یانی به شیوه ی لی کوئینه وه له نیو خه لکدا...

به گشتی تاقی نه کراوته وه، رای خه لکی و بیرو پای جه ماوهر نه خراوته به ر گه لاله ی لی پرسینه وه ی گشتی. ویستی خه لکم وه به رچاو نه گیراوه. به چی را بزاین کام شاعر که گه ل په سه نده و خه لک، پی خوشه؟ جا نه وه یه که بابه ته که، پیوه ندیی هه یه به نه زمونی تاکه یی و سه لیکه ی تایبه تی دانه ره که ی. هاکا بوو به چه رخی، که نه م شوړشه فه ره نه گیه ده س پی کراوه و هیشتا له گه ر ماوگه رمی بیرو را گوړینه وه داین. نه وه چه رخیکی ته واوه، کووت و زنجیری موسیقای شاعر و عه رووز له ده ست و پی شاعیران کراوته وه، به لام جه ماوهریش چاوه رپی نه وه ن که شاکاره کانی شاعر پی بخولقی. تازه خاوه ن رایان بو یان ده رکه وتووه چ زه بریکی رووخینه ریان له هونه ری موسیقا داوه. نه و روژه ی کووت و زنجیری عه رووز و قافیه یان پساند و دیارده ی شاعر سپی پی هاته مه یدان، بیریان له موسیقا که یان نه کرد بووه وه.

بوچی موسیقا ده بن هه ر خه یاله رووته که ی تی دا بن؟ نه دی په یامه که ی چی؟ گه وره ترین هونه رمه ندی بلیمه تی موسیقای نیرانی یانی (شه جه ریان) له م زه مانه پر نازاره دا، ناچاره له مه قامه کانی دا شاعر و دهردی هه زار سال پیش بکاته به سته و ناواز. نه ده بوو نه و هونه ره به رزه، ناوینه ی دهردی لای به ره ی نه مرؤ بوایه؟ باسه که چوو بو لاری... نه م هه ویره، ناوی زوری ده وی، هه ر به شیکی جیگای باسیکی دوور و درنژه و پرسیاره کانی نیوه ش هه مه رهنگن...

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهی کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

پرسیار: نیلھام، که ره سهی بنه رته شاعیره. تاریفی نیوه بو نیلھام چیه؟

وهلام: بوخوت دوزانی که ره سهی بنه رته شاعیری، دلیکی ناسکه، بیریکی قووله، چاویکی تیژ و دووربینه.

نیلھام، له بناغه دا، وشه ییکی پیروزی نایینی یه. عه رهب و فارس هیناویانه ناو نه ده بیات. نه گهر به و مانا که له نایین دا هه یه تی، که لکی لی وه رگیری و بریتی بی له په یامیکی نهینی ناسمانی، هه رگیز له شیعردا شتی وا نیه! نیلھام، به و مهرجهی له شیعردا دروسته، که به مانای "دل دا هاتن" بی. نه ویش له دهروونه وه، نهک له ناسمانه وه! که و ابو، برووسکه ی هه ر دیاردهیی که له ناکاما بی به هوی خولقاندنی به ره می، نه وه نیلھامه. نه گهر شتی، یانی دهنگی، رهنگی، دیمه نی... کار له سه ر دل بکات؛ به م شیوه یه، که به هوی نه و دیارده یه، پیوه ندی له نیوان بیرگه ی نهینی و بیرگه ی وریا دامه زری، دیاره برووسکه ییک لی دراوه که هه و دای پیوه ندی به ستر او. ناشکرایه؛ برووسکه که یه، ده بیته هوی خولقاندنی به ره می هونه ری. جا لی ره دا به دیارده که ده نیین: سه رچاوه ی نیلھام. برووسکه که ش ده بی به نیلھام. کاره ساته که ش ده بی به نیلھام وه رگرتن. نه و سه رچاوه یه، جاری وا هه یه بیرگه ی نهینی یا بیرگه ی ده روون، بوخویه تی. یانی رووداوی فه راموش کراوه، به لام شوینی له سه ر نه و بیرگه یه داناوه. پاش ده یان سا، نه گهر خه یان ده تباته وه، له ناکاو تووشی ده بی و نه و دیارده له میژینه، ده بی به هوی برووسکه ی پیوه ندی و دا هینان و به ره می تازه.

پرسیار: له دارشتمنی شاعر. نه خشی چاو. واتا (دیتن) زال تره یا بیر و فکر؟

وهلام: دیتن نا! بو شاعیر، دیتن نابیتته هوی برووسکه ی شاعر له دهروونی دا. پیم وایه بلین (روانین) باش تره. جه نابت، رهنگه ده جار نه منت دیبی، به لام نه زانی خالی به روومه تمه وه هه یه یان نه! نه گهر هه یه، له لای چه په وه یه یان راست؟ که و ابو، روانین یا ته ماشا کردن، که دیتنیکه به سه رنجه وه له دارشتمنی شاعر دا دهوری هه یه، له دهروونی شاعیران دا شوین داده نی، ده بی به موچرکی له ش و کزه ی جه رگ و له رزینی دل. واتا به چه شنی بو ی دهروانی و نیگه ی و هوشی له سه ر سه قام گیر ده بی، که به جوانی ههستی پی ده کات.

له خولقاندنی شیعردا، بیستن، له قه ده ر ته ماشا کردن، دهوری هه یه. جا نه گهر باده یه وه بو لای پرسیاره که و

گرینگه. دیاره که ناوهرۆک لایه نهکانی دیکه ی دهبی له خزمهتدا بی.

چون گوتن دهگه پرتهوه بو نه زموونی خۆت و رادهی شارهزایی و دهسهلات به سهر زمان و وهزن و موسیقادا. نهگهر خه یائی هانی دای قسه یهکی تازه به سهر زمانی پینووسدا هات، بوخوی وهزن و فورمی ههله ده بژیری. نهوه فهرمایشی "مامۆستا هیمن"ه.

پرسیار: شاعر به رهه می نه دیشه و ههست و عاتیفه ی شاعیره. لایه نهکانی خوشه ویستی. ده شاعردا چون ده بین؟

وهلام: له گه پرتانهوه ی به سه رهاتی خۆمدا، بریکتان له ژیر زمانم ده رکیشا. ده توانم بلیم؛ شاعیر، نهوین و روانینیکی تایبهتی به دنیاوه ههیه. دار و بهردیشی خوش دهوی، تا دهگاتی ئینسانی رهش و سپی... نهگهر رۆحیکی شاعیرانهشی هه بی، خه می دوژمنهکانی خوشی دهخوات. به گویره ی پینوهندی یهکان، راده ی خوشه ویستی جیاوازن. به بروای گهلی کهس، دایک و دلدار و گۆل، یهک به شوین یهکادا سه رچاوهکانی یهکه مین خوشه ویستین، دوایه من دال و هونه ر و... به شه زۆرهکانی خوشه ویستی... تهواوی نهوانه له سهر یهک، ناگاته نهوین و گری خوشه ویستی نیشتمان...

پرسیار: له وتووێژیکدا که شاییری ههله کهوتوو و خوشه ویست. خوالی خوشبوو (سارف ناغایی) له گهله (مامۆستا شیرکو بیکهس) وه پنی خستوو. کاک شیرکو له وهلامی پرساریکدا فهرمووی: زۆربه ی شاعیرهکانم. له قهره بانفی و شلووغی نیو قاره خانه ی سونیدا نووسیوه. دهی باشه. نهو کاته ی سهری شاعیری. زۆره که تان دهتهنن؛ نایا زهسان و سهکان. بو نیوه مانا و مهفهومیکی ههیه؟!

وهلام: نهگهر میشکی شاعیره که شلووغ نه بی، شوینی نووسینی شاعیره که ی، مه رجیکی گرینگ نیه! نهگهر بیی لی بکهینهوه، له نه زمانه دا، کهس ئاسووده نیه. پیم وایه، مامۆستا شیرکو بیکهس وهکوو هاوولاتیانی دیکه، خووی بهو خه مانه گرتوووه. فهرقی نیه له سای درهختی پارکی له نه دهن بی، یا له کانی ئاسکانی سوله یمانی. مرۆف نهگهر کویره وهری و چه ره مه سه ری دهوران لیی گه ری و بیروخه یائی، زۆر ئالۆز نه بی؛ به هوی چه خماخه ی شاعیری، پینوهندی نیوان بیرگه ی وریا و نهینی دهروونی پیک دی و شاعیره که ی ده نووسی، جا با له ده ور به ریشی دا چه پله پرتان بی! مه رجی گرینگ، نهوه یه؛ بیر و میشکی شلووغ و ئالۆز نه بی. بروا بکه نووسینی خه مه کانیش، دلی

خوښی دهوی! مه به ستم نه وویه؛ خه یالی ناسوودهی دهوی. جاری وا هه یه، مروفا نه وهنده وهرهزه؛ له گیانی خوښی بیزاره، نهو شاعر و هونه ره شیرینه شی هه ر له لا تاله. زور جاریش شاعیر له کاتی کارکردن دا گری شاعرئ له دئی به ربوو و شتیکی نووسیوه.

پرسیار: دوی (ملوانکه ی شین) به ده گمهن شاعرمان لی نه دیوی و به ره میت له گوڤاره کاند کهمتر بلاو بووه ته وه. هوی نه وه چیه؟!

وه لام: له پیشه کی نووسراوویه کدا که له ژماره ی سینهمی گوڤاری زریباردا چاپ کراوه، هه روه ها له شاعرئ کدا، به ناوی "پاله وان" که له هه و ته نامه ی ناویهری سالی ۷۶ دا بلاو کراوه ته وه، هیندی له و هویانه م به نیشاره و ناشکرا نه نگاوتوو. رووی دهوران رهش بی! سه ره پای نه وهش، نه و سالانه، کوردی یه که م زور کورت بوو. گیروگرفتم له باری زمانه وه، به رچاو بوو. پیم خوښ نه بوو چی تر شاعری لاواز و کرچوکال چاپ که م. جاریک به س بوو... ناگات لی یه (ملوانکه) چهنده ی هه له ی زمان و ریزمان تی دایه که ده بی چاک بکرین؟! دیاره نه گه ر به شوین دامه زرانندی (سروه) دا، ده ستم دابا به ره هم بلاو کردنه وه، شاعره کانم نه وهنده ی هه له نه ده بوو! به لام به داخه وه شهش سالی پیش (سروه) شاعیرم چاپ کرد. نه و ده میس، بوخوتان ده زانن نووسینی زمانی کوردی و چاپه مه نی کوردی، پاوان کرابوو. له هه ر شاریکی نیان، ته نیا چهنده که سی ده یان زانی به کوردی بنووسن و بخویننه وه، که زوربه یان له دایه ره ی رادیو و ته له قزیون کاریان ده کرد.

نیستا هه رچی ده نووسم، یان زوربه یان، به شریت یان ده س نووس بلاوی ده که مه وه. پاش چهن سالان، درهنگ یا زوو، نه گه ر نه و شاعرئ هوندوو مه ته وه، ناوی ده ر کرد و جه ماوه ریکی زور به دلیان بوو، یانی ده س به ده س به ناو یاران و شانان دا بلاو بوونه وه؛ نه و جا ده زانم نه و نووسراوویه، مه یله و شاعر و له ده فته ری جیاوازا ده ی نووسمه وه. یانی وینه ی کوتری نامه به ر، هه لیان ده فرینم و بلاویان ده که مه وه. هه ر کوتره شاعرئ گه راوه مالی خو مان، نه وه به شاعری ده زانم. یانی نه گه ر زور که س نه و شاعرئ مزیان له لابی، یان چهن دیریکیان له به ر بی؛ نه و جا بوخوم په سه ندی ده که م. نه و شاعرانهش که نه گه راونه ته وه؛ با برؤن، خوا یاوه ریان بی...

پرسیار: بچی شاعر له چاو به شه کانی تری هونه ر. نه وهنده له نیو نیسه دا بازار ی خو شه؟! ده بی بلیم به داخه وه زوربه ی هونه ر مه نده کان مان، گرینگی پیویست به به شه کانی تری هونه ر ناده ن و به راشکاوی ده توانم بلیم که هه ر له به ر

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

هونه ریکانی تر ناگاداری ییکی نه وتویان نیه. په ننگه بنیم هر به ته واوی نامون و تهنیا هونه ریکه کی خویان به هیند ده گرن. بو وینه. هر خوم زور جار ههستم به وه کردوو و دیتوووه؛ کاتی نوینگی وینه گهری یا په یکه رتاشی داده مزری و یا نه وه شانویه ک به رپوه ده چی. به شاری هومهرمه نده کان له م شویانه. زور بهرچاو نیه. نیوه نه و بابه ته چون ده بین؟

وهلام: موسیقا، به گشتی، غهیری نه وهی که له زه تی به رۆح ددها و کار له سهر ههست دهکات، مرؤف ده باته خه یال وه. له شیعریش دا که پیوهندی پیته کان و ژماره و چونیته چی نیی برکه کان، دهوری موسیقا ده گپرن، نه وه ههسته کی موسیقای ساز دهی دا به گوئ گر، موسیقای شیعریش، کهم تا کورتیک نه وه ههسته ددها به خوینه ر. ناگه رچی ناگاته راده کی دهنگی ساز، به لام هه رچی بی، سه رنج راکیش و بزوینه ره و دهوره که کی بهرچاوه. شاعر که بوخوشی بیر و خه یال و قسه شی تی دایه. که و ابوو، پتر له هونه ری موسیقا، مرؤف دهه ژینی. خه لکی رۆژناوا، رۆحی مرؤفایه تی خویان هیشتا پاراستوووه. بویه چه زیان ه شاعر و موسیقایه. له ولاتی نیمه شدا، خه م و نازاری ئینسان به زین، زورن! شاعر و موسیقاش، وه کوو ده رمان، سوکنایی ددهن به و دهردانه...

پیشوازی بهرچاویش بویه له هونه ریکانی دیکه ناکری، له بهر نه وه یه هونه ریکانی دیکه له ولاتی نیمه په ره گر نه بووه، له بهر بی دهره تانی و نه بوونی که ره سه کی بنه رته پیویست. ماموستامان زور که من. شوینی پیشانگا، ریگه کی باشی نیشان دان و نواندنی به ره می وینه گر یان موسیقازانیک کی هه ژار، کوا ده توانن به ناسانی و به ربلاوی شاعر، بگاته دهستی هونه ردوستان؟! دهنگه به ره کان، واتا راگه یه نه ره گشتی یه کانیش، به لای ده میکه وه یا به گوشه کی چاوی، له دووره وه ده رواننه هونه ر و هونه رمه ند، بویه وایه.

پرسیار: گوران. زمانی شاعر و فورم و ناوه رۆکی شاعری کوردی به ته واوی گوپی و له جیاتی وه زنی عهرووزی عه ره بی. وه زنی سیلابی هینایه مه یدان و زمانیک کی ره وان و ته ژی له وینه کی ریانیستی ساده. به لام قوون و پر له مانای هینایه ناو شاعری کوردی. نیوه به گشتی راتان له سهر گوران و شوین پیی نه وه ده نه ده بیات دا چیه؟!

وهلام: "نه وه دریا یه، له م بایه *دا ناگونجی"! دهره فت که مه. (گوران) و باسی لایه نیکی که سایه تی هونه ری و ئینسانی نه وه شاعیره، باسیکی سه ره به خوی ده وی. (سروشت و دهروون) به ره میکی چاپکراوی (گوران) ه. که له قه دهر (فرمیسک و هونه ر) یان (به هه شت و یادگار) شاعری تی دایه. ته واوی شاعره کانی (سروشت و دهروون) عهرووزین. له دوو به ره مه که کی دیکه شدا که ناو بردن، شاعری عهرووزی هیه. عهرووز تایبه ت به عه ره ب نیه،

شاعیری زمانه کانی هیند و نوروپایی هر هه موویان به و چه شنه یه. یانی کورت و بلیندی برگه یه، وهزنه که ی پیک دینئ. وهزنی برگه یی شیوه ی (گۆران) پیش نه ویش هر هه بووه. بهیت و یاوی زۆر کورتم بیستوو که به و وهزنه یه. له نیوه ی زیاتری شاعیری کلاسیکی کوردی و شاعیری زۆربه ی گۆرانی، هه ورامی و سۆرانی، هر نه و وهزنه یه. بهرله گۆران، مه ولهوی و قانع و... به کاریان هیناوه.

گومانیکم هه یه و به لگه ی سه لماندنی میژوویی یا زانستیم بو نابینریتته وه و نه گهر به گویره ی نه زموون، نیمه قه بوول فهرموون، که نه زموونیش په ی خوی له زانستدا هه یه. جا نازانم له نه انجامدا نه م فهرزیه، به لگه ی زانستی له سه ر ده درئ یا نه!

"پیم وایه؛ وهزنی برگه یی گۆران، وهکوو (گه شتی هه ورامان) و (گه شتی قه رده داغ) و (به ناسمانه وه نه ستیره م دیوه) که وهزنی زۆربه ی گۆرانی یه کانی فۆلکۆری سۆرانی، هه ورامی و زاراوه ی ناوچه کانی دیکه شه، هر وهزنی عه رووزی (فع لن فعولن) یا (مستفعلن فه) بووبی که گۆرانی به سه ردا هاتوو. یانی نه زمی برگه ی کورت و بلیند شیواوه و ته نیا ژماره ی برگه کان و کورته راوه ستانی نیوان پینج برگه ی ماوه ته وه. فه رزه که ش له سه ر نه م سی لقه دامه زراوه:

یه که م دووپات بوونه وه ی نه و وهزنه له ژبانی رۆژانه دا و راهاتی گوئی بیسه رانی رابوردوو. کوردیش، رۆژ و شه و، پینج که رته له بانگی مزگه وتدا گوئی له (الله اکبر) ده بی. وه قده که رته ییش له نویتدا، هر که رته یی چه ن جار دووپاتی ده کاته وه و گوئی به نه و ناههنگ و ژماره ی برگه یه، رادی و عاده تی پئ ده کا. له باری وهزنه وه، (الله اکبر) ده بیته (مستفعلن فع) یا (- ل - -) که وهزنیکی ده وری یه و هر میسه رعی له شیعه رکه ش ده برگه یه و له نیوان هر به شیکیدا، راده وه ستن. (حافز)یش چه ن غه زه ئی له م وهزنه دا هه یه.

دوو هه م، که لک لی وه رگرتنی له راده به ده ر. هه رچی میرزاکانی قه دیم، نامه گویرینه وه یان کردوو، له م وهزنه که لکیان وه رگرتوو، به لام جینگا جینگا تیکیان داوه. یانی ته واوی مه رچی کورت و بلیندی برگه کان یان وه به رچاو نه گرتوو. به شیکیدا هه ره زۆری گۆرانی فۆلکۆری کوردی، سۆرانی و هه ورامی هر نه و وهزنه یه. جار وایه دروسته، جاری وایه نه زمی برگه کان تیک چوو. به شی هه ره زۆری شاعیری کلاسیکی کوردیش، هر نه و وهزنه یه. بویه له ته رازووی عه رووزدا دای ناین و پئی ده لئین برگه یی.

سینههه نه وهیه که؛ ویکچوونی زوری نه و دوو وهزنه و جیاوازی که میان بوو ته هوی نه وهی که پیموایی هه ریه کن. یانی ژماره ی برکه کان "ده"ن. وهزنه که دهورییه. ته نیا برکه کورته که ی جیگا دهگوری و نازاده. رهنگه هه ر نه و وهزنه عهرووییه بی، که نه کورته نال وگوری به سه ردا هاتوو. چون وهزن شتیکی سادهیه و زور زوو مروقی وهری دهگری و لاسایی دهکاته وه.

نه گهرچی گوران وهکوو (شیخ نووری) نووسه ر نه بوو، به لام به ناله لگری نه و شورشه ی، به شیعره ناسکه کانییه وه، سه رچاوه ی شیعی نه مرۆی کورده. (گوران)یش که م ژیا، به لام چاکی ریگا خوش کرد. نه و قه ده رانه گویم له شریتی دهنگی گوران بوو که شیعیکی له کوری کادا ده خوینده وه، ده رباره ی سه لاه دینی نه یووبی بوو. زورم پی سه ر بوو نه و شیعه ریان له سه رجه می دیوانه که ی دا چاپ نه کردوو. دیاره ده بی شیعی دیکه شی هه بی که هیشتا کو نه کراوه ته وه.

پرسیار: شیعی زوری شاعیرانی سه رده می نیستا که ده خوینییه وه. مروقی هه ست به بابته و شتی تازه ده و شیعرانه دا ناکا و به قه ولی (کاک جهلال مه له کشا) رهنگه نه گهر چند پارچه شیعی چند شاعیر به دوا ی به کادا بنووسی و ناوی شاعیرانی ژیری پاک که یه وه. بوت لیک نه بیته وه کام شیعی کام شاعیر بوو! یا به واتایه کی تر. دهنگی سه ربه خو. که م به دی ده کری. رای نیوه چیه؟

وه لام: جوولانه وهی نه ده بی تایبته به شیعی، دوو به شی جیاوازی هه یه. هه ر به شتیکی له بواری تایبته تی خویدا ده روا.

یه که م، رهوتی به رده وام یا شیعی پایه دار، که له پهیدا بوونی یه که م شیعی فولکلوری جوانه وه دهستی پی کراوه. یانی له و رهوه وه، یه که م شیعی به هیزی خومالی خولقاوه، دهستی پی کراوه. شوانیکی نه ناسراو، دیریکی هه ست بزویی کوتوو، پاش هه زاران سال گه یشتوو ته دهستی نیه. ته نیا ناوچه ی خولقاندنی نه و شیعرانه ش دیارن و به س! نیدی نه میژووی نووسینی ناشکرایه و نه ناوی ویزه ره که ی. نه و رهوتی ناسایییه، نیستاش هه ر به رده وامه. یانی رهنگه نه مرۆ تاقه شیعی خولقایی و من و نیوه بی خه به ر بین. به لام نه وهنده جوان و گیان دار بی، که وینه ی شیعی گورین* * هه تاهه تایه بمینیته وه و شیعیکی گه ل په سه ند و راسته قینه بی. که و ابوو، نه و

شيعرهش له ريزی بهشی يه کهم، واتا رهوتی بهردوام يا شيعری پایه داردا جيگا ده گری. سهر نه وهییه، دانه رکه انیشیان تا زیندوون، رهنکه نه زانن له نیو شيعره کان یان دا به رهه می هل که و ته یان خو لقا ندووه.

تایبه تمه ندی نه و شيعرانه ده بن به ناوی حیات بو نه و به رهه مانه و ناهیلن تازه بمرن! (شيعری په تی به وینه ی کوردی ناوړه، يا به وینه ی بالنده کانی کوچه ری، تیلی په رژی نی به سامی هیج سنووریکي ناسن. شار به شار و زار به زار، ده گه رین و بلاو ده بنه وه. چاپیشیان نه کهن، هر بلاو ده بنه وه.

پرسیار: به ئی! وایه. نینسانه کان دینه سهر دونیا و له م چه شنه شيعرانه ده خو لقا نی و ده که ونه سهر زاران و دوايه ده خرینه ناو خه زینه ی نه ده بی راسته قینه ی نه و گه له. نه دی بهشی دووه هم چونه؟ چونکوو به رهوتی به رده وام. نه و جووره شيعرانه ت ناو برد.

وهلام: به ئی! نه وه شيعری رهوتی به رده وام بوو. شيعری پایه دار بوو.

دوايه ده گه یینه بهشی دووه هم که باش تره ناوی بینین: رهوتی شيعری ده س کرد. روژی پیری دونیا دیده، هونه رمه ندی به ناوبانگ (ماموستا قاله مېره) فهرمووی: "براله! هیندی شيعر هه یه، به ته شی ده ی رینسن!" نه و قسه یه م زور پی جوان بوو. پیم سهر نه بوو شمشال ژه نیکی هه شتا سالی شاران گه راوی نه خوینده وار، کورت و کوردانه ناوا به شیرینی رای خوی ده رباره ی شيعر ده بری. نه وه م پی سهر بوو که ده بوو نه دی بی نه و قسه ی کردبا، نه هونه رمه ندی مؤسیقا! لیره دا قاله مېره زمانی به "خوری" ته شبیه کردووه. یانی نه تو بیننی به دانسته، مووبه موو وشه کان به نامراژیک لیک ببهستی و به زوری وینه و پارزینه ری پیوه هل واسی. جا نه وه یه شيعری ده س کرد.

تاوه کوو هونه رمه ندی، دلی ناوری تی به رنه بی، شيعری دل ته زین ناووسری که شوین له سهر ههستی نینسانه کانی دیکه دابنی. تاقه شيعریکی پر هه ست له لایه ن هر که سیکه بخو لقا نی، خاوه نه که ی شاعیره. حه ول دان بو به رهه می زوره که ده بیته هو ی نووسینی شيعری ده س کرد و به وته ی نیوه شتی تازه ی تی دانابی. با نیمه شه د شاعیرمان هه بی و هر یه کی تاقه شيعریکی په تی و پر هه ستیان خو لقا ندبی، نه وه باش تره که چوار پینج شاعیرمان هه بی و حه ول بدن که به رهه میان زور و دیوانه که یان پر بی. لیره دایه که شيعری ده س کرد په یدا ده بن و وه کوو به رهه می داریک ده چن. خو شيعر، به رهه می کشتو کالی نیه، ده غل و دانیش نیه که خه رمانی پر پیت و به رهه که تی

به شانازی یه وه هه لدهینه وه. با کهم بی و جهم و جوړ بی، نهک زور بی و بوړ بی.

پرسیار: به ئی! وایه. بابه تاهیر شیعی کهمه. به لوم جوانه. به قهولی نیوه. شیعه کانی پایه داره. به لوم به شیکي نه م پرسیاره
بی وه لوم مایه وه: باسی نزیکی شیوازه کان و دهنگی سهر به خوت نه کرد!

وه لوم: له و بابه ته وه که پرسیتان شیعی چهند کهس له په نا یهک داینین، نازانین کامه یان هی کامیانه، نه وه به بر وای من، نابیتته عهیب بو نه و شیعرانه. نه گهر سهرنج بدهینه ناوهر وکی شیعی لاهه کانی نه م سهرده مه، زور شت ودهر ده که ون. نه وانه شاعیری هاوچه رخن و له ولاتیکدا ده ژین. هاوفه رهنگ و هاوته مه نن یان ته مه نیان لیک نزیکه. که و ابو و دهرده کانیان، نازاره کانیان و ناره زوو کانیان، هر یه کن. خهرمانی یهک خه م به سهریان دا دابه ش کراوه. به شه خه فته تی هر کامیان وه کوو نه وه ی دیکه ده چن. ههستی دهر وونی شیعه کانی ش که له هه لبراردنی وشه کان دا دهرده که وئ، دیارن، سکا لاکان و هاواره کان ویک ده چن. وشه ی سهر هه لده بترین که ناوینه ی هه سته که یانه. بوخوم زور به سهرنجه وه ته نانه ت چهن جار شیعیکی تازه ی نه و لوانه ده خوینه وه، دهمه وئ چیژی لی وهرگرم کاتی بو وینه سهرنج دهمه وشه ی "توقینه وه"، هه ست به دهنگی گرمه و ناگر و خوین و دوو که ل و که پ و توژ و هاوار و گریان ده که م. نه گهر شیعه کان مان خوش بوئ و جوانیان بخوینینه وه، زور یان باشن. نه گهرچی له باری وه زنه وه یا ژماره ی برگه وه یه کن. جا چ بوو خو قسه، به وه زن نابی به شیعه! ته وای شانامه ی فیرده ووسی، هه مووی یهک وه زنه. هی خه یام، یهک وه زنه. هی بابه تاهیر که ناوتان هی نا، یهک وه زنه. نه گهریش نه م قسانه ی من دهر باری شیعی لاهه کان، به پاکانه ده زانن، لی ره شدا هر نه وان بی تاوانن. کی فیعی کردوون؟! کام کتیبی بی هه له ی فییر کردن و باره یان هه یه تا بیخوینن؟! کام به رنامه ی ته له وزیون بو هونه ری وان ته رخان کراوه؟! نه زمونه کانیان له کوئ وهرگرن؟! کاتی تاقی کاری و لی پرسینه وه له قوتابی هه یه، که له پیشدا شتیکی فییر کرابی...

پرسیار: باسی دهنگی سهر به خوت له بیر ماوه؟!؟

وه لوم: دهنگی سهر به خو له و پوانگه وه که نیوه ده تانه وئ، یا خه لک ده یه وئ، پی م وایه وه گیر ناکه وئ! دنیا زور کوئه، بابه ته کان زور که من. ده شتوانین قه تاریان کهین و بیان بترین. دیوانی حافزیش بوخوی رهنگدانه وه ی

دیوانی بیست و چوار شاعیری پیش خویه‌تی. رهنګه هاوچه‌رخ و هاوده‌ردیشی تیدا بی. حافزیش ده‌نگی سه‌ربه‌خوی نیه. به ده‌گمهن هل‌ده‌که‌وئ. بو‌خوم ته‌نیا شاعیری ده‌ناسم، که بابه‌ت و شیواز و هه‌موو شتیکی ده‌لین تازه‌یه و هه‌میشه خولقی‌نهر و داهینه‌ره، نه‌ویش [نالدوپالاتسکی - ALDOPALATSKI] شاعیری هاوچه‌رخ نیتالیاییه که ده‌لین هیج شاعیری شوینی له‌سه‌ر دانه‌ناوه و نیله‌امی له شیعری که‌سیش وهرنه‌گرتووه. بو‌خوشی، هوی سه‌رکه‌وتنی خوی درکاندوووه: ده‌لئ: "نه‌من پشتم به‌بیر و خه‌یالی خوم به‌ستوووه. بابه‌تی شیعره‌کانم له‌کووچه‌ی خومان‌دا ده‌بینمه‌وه. زور جاریش چوو‌مه‌ته کتیب‌خانه‌گه‌وره‌کان، به‌لام تا دیوانی قورسی شاعیره‌کانم هل‌داوه‌ته‌وه، پاش چهن ساتی وهره‌ز بووم و دل‌م گیراوه و هه‌لاتووم." نه‌مه‌ قسه‌ی "نالدوپالاتسی بوو. جاریکیش کوتوویه: "نه‌من قه‌ت یه‌ک سه‌عاتیشم بو‌خویندنه‌وه ته‌رخان نه‌کردوووه". پیم وابی له‌ولاتی نیمه‌دا هه‌ر شاعیری شیعریکی له‌گوفاریکدا چاپ کردبی و جگه‌رگوشه‌ییکی خستییته به‌ر چاوی خوینه‌ران، ده‌نگی تاییه‌تی و سه‌ربه‌خوی هه‌یه. هه‌ر گولئ، عه‌تر و بونی خوی هه‌یه، ده‌نگی خوی هه‌یه. هه‌ر قامکی، خوینی خوی لئدی. نه‌گه‌ر به‌وردی شیعری بخوینینه‌وه، زیاتر چیژی لی وهرده‌گرین.

۱- ناماژیه به‌شعیریکی فولکلوری "تا‌که‌ی دانیشم له‌سای داری بی - تا‌که‌ی هل‌کیشم ناهی غه‌ریبی"

* بایه: کاسه، ده‌فر، قاپ

** نه‌و که‌سه‌ی باس‌مان کرد.

سروه‌ی ۱۵۲ - سپتیه‌مه‌ری ۲۰۱۳

سه‌رچاوه: گوفاری سروه‌ی ۱۵۲-۱۵۳ و ۱۵۴ - ریکه‌وتی: ۱۴ی نه‌پرلی ۲۰۱۵

دید و بیرورای چهند نووسر و شاعیر له باره ی ماموستا شهریف ی شاعیر:

شهریف فهلاج نووسر کورد:

سه بارهت به شاعیری (ملوانکهی شین) ماموستا شهریف (چهند) ساله بن سهروشینه دهلی:

”کس نازانی ناسمان هه لی کیشا یام زهوی قوتی دا!“

”نا“ وینه ی نازادی نالای ناوات و شادی

روژانه له رادیو، ته له فزیون و میدیا دهنگییه کانی کوردستانه وه، گویمان له تیکستی گه لیک گورانیی کوردی ده بییت که به گوینی هه موومان ناشنان، به لام به داخه وه کهم کهس ناگای له شوینی ژبان و چاره نووسی خاوهنی نه و تیکسته ره سه نانه یه.

(ملوانکه‌ی شین) نه‌و کۆمه‌له‌ شیعریه‌یه که هه‌ر له سه‌ره‌تای شو‌رشی گه‌لانی ئی‌رانه‌وه، وه‌ک یه‌که‌م کۆمه‌له‌ شیعری کوردی له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان له‌ که‌ش و دۆخیکی هه‌ستیادا چاپ و بلاو کرایه‌وه و شیعره‌ ده‌گه‌من و هه‌ستبزوینه پر له‌ موسیقا و ریتمه‌کانی نه‌م کۆمه‌له‌ شیعره‌ زۆر به‌ خیرایی رۆ چوونه‌ زه‌ینی خه‌لکه‌وه.

شیعره‌کانی وه‌ک (دایه‌ گیان، مامه‌ شوان، زریبار، ملوانکه‌ی شین، قوتابخانه) و چه‌ندین شیعری دیکه‌ی ناو نه‌م کۆمه‌له‌ شیعره، ده‌میکه‌ کراونه‌ته‌ ملوانکه‌ و کیژ و کورانی دێپر له‌ سه‌ودای نازادیی نیشتمان ده‌یکه‌نه‌ گه‌ردنی خۆشه‌ویستی.

خاوه‌نی نه‌و شیعرا‌نه‌ شه‌ریف حوسین په‌ناهی ناسراو به‌ (مامۆستا شه‌ریف) ه که‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی شه‌ش سا‌ل له‌مه‌وه‌به‌ر له‌ شاری سنه‌ له‌لایه‌ن ده‌زگا نه‌منییه‌کانه‌وه‌ تووشی لیبیچینه‌وه‌ و گوشار بوو، رۆژه‌لاتی به‌جی هیشته‌ و دوو سا‌ل له‌ شاری هه‌ولێر و کۆیه‌ ژیا، به‌داخه‌وه‌ باری ده‌روونی تیکچوو و دواتر له‌لایه‌ن که‌سوکاریه‌وه‌ براهه‌وه‌ رۆژه‌لات، به‌لام له‌ویش نه‌حه‌وايه‌وه‌ و دیسان له‌ ما‌ل هه‌لات و ئیتر له‌و کاته‌وه‌ هه‌تا ئیسته‌ هیج که‌س و ته‌نانه‌ت بنه‌ما‌له‌ و که‌سوکاریشی هه‌وائی نازان.

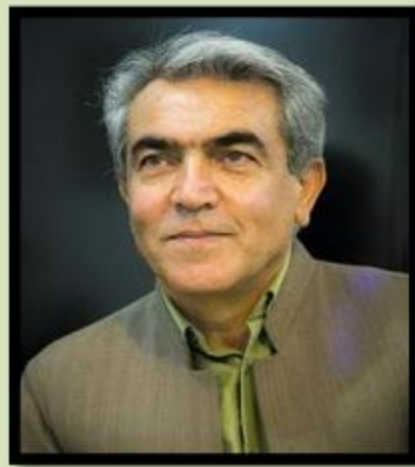
له‌ شیعری کوردی له‌ رۆژه‌لاتی کوردستاندا، ده‌گه‌من نه‌و ده‌نگ و ناوه‌ شیعریانه‌ی له‌ناو نوته‌ی موسیقا و سه‌مفۆنیا و گۆرانی‌دا بوونه‌ته‌ هه‌رمان و له‌سه‌ر زاری پیر و لاو و کور کالان دووپات ده‌بنه‌وه.

ده‌گه‌من نه‌و دیوانه‌ شیعرا‌نه‌ی له‌ سه‌رده‌می تاریکی و بقه‌ و قه‌ده‌غه‌دا دربان به‌ تاریکی دا و رووناکیه‌خشی شه‌وی تاری ژبانی نیشتمان بوون. (ملوانکه‌ی شین) کۆمه‌له‌ شیعری شه‌ریف حوسین په‌ناهی (مامۆستا شه‌ریف) یه‌ک له‌و کۆمه‌له‌ شیعره‌ پر له‌ ریتم و له‌ د‌ل نزیکانه‌ی نه‌ده‌بی به‌ره‌نگاری و به‌رخودانه‌ که‌ یه‌ک سا‌ل پاش شو‌رشی گه‌لانی ئی‌ران و له‌ سه‌رده‌می‌کدا که‌ وشه‌ و کتیبی کوردی ده‌گه‌من و یاساغ بوون بلاو کرایه‌وه‌ و توانی له‌ ریچکه‌ی شیعری کلاسیکی کوردی و له‌ ژانری نه‌ده‌بی به‌رگریدا ببیته‌ رچه‌شکین و بووه‌ پردی گواستنه‌وه‌ی ره‌وتی شیعری نوی کوردی له‌و پارچه‌یه‌ و به‌ ده‌یان جار چاپ و بلاو بکریته‌وه.

ملوانکه‌ی شین، تژییه له بیره‌وه‌ری و خه‌ون و خه‌یائی نه‌ته‌وه‌یه‌کی سته‌ملیکراو، بویه خیرا له‌لایه‌ن گۆرانییژان، ناسری ره‌زازی نه‌جمه‌ی غولامی، مه‌زه‌هر خالق، عه‌دنان که‌ریم و چه‌ندین که‌سکی دیکه‌وه کرانه گۆرانی و خزینه ناو‌نوته‌ی مؤسیقاوه. شاعیری (ملوانکه‌ی شین) که مامۆستای قوتابخانه بووه و ده‌رده‌ی هه‌ژاری، بیه‌شی له خویندن و نه‌بوونی نازادی هه‌ست پی کردووه، به جوانی له شیعری قوتابخانه‌دا و له دووتویی پیته‌کاندا سیمای نازادی و وه‌ته‌ن بۆ قوتابیانی تۆمار ده‌کات.

شه‌ریف بۆ خۆی له قوتابخانه شیعرییه‌که‌ی موکریان و به‌تایبه‌ت شاعیر هیمن وانه‌ی شاعر و کوردایه‌تی فیر بووه و نه‌مه‌ش بوونه سه‌رچاوه و هه‌وین تا ریچکه‌ی فیرکاری و وانه‌بیژی زمانی کوردی بگریته به‌ر و نه‌مه‌شی له نامۆزگارییه‌که‌ی هیمن وه‌رگرت که له پیشه‌کی (ملوانکه‌ی شین) دا ده‌ئی: «نه‌وه‌شی له‌بیر بیت که زمانه‌که‌مان پیویستی به‌ خزمه‌ت هه‌یه و هه‌وێ بدا وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کار بینئ و خۆ له وشه‌ی ده‌سکرد و داتاشراو بپاریزی». «

ره‌حیم لوقمانی شاعیر، نه‌دیب و وه‌رگیر ده‌ئی:

شاعره‌کانی مامۆستات شه‌ریف پیشانده‌ری سیمای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌و ده‌مانه‌ی کوردستان بوو. هه‌روه‌ها له‌رووی زمان و ریتمی شیعری و په‌یامه‌وه زۆر له‌گه‌ڵ نیاز و خواستی خه‌لکی کوردستان گونجاو بوو. سالی ۱۹۸۶ من له گۆفاری (سروه) بووم. جاروبار روژانی هه‌ینی ده‌چووم بۆ مه‌هاباد له‌وێ ده‌چوو مه‌ لای کاک شه‌ریف، نه‌و ده‌مه

وهک خوی باسی کرد، کلاسیکی بو کیچی عهرووزی دانابوو و که سانیکی هوگری شیعی شیوه کلاسیک دهاتن بو لای.

ره نووف مه حموودپوور، شاعیر و ره خنه گر ده گپریته وه:

"منداډ بووم، له پۆلی دووی ناوهندی ده مخویند. پیشتر میسکم به شیعی هندی شاعیر زاخاو درابوو. له وانه: سهیدی و مهوله می و مه لا حه سه نی دزلی و قانع و داستانه شیعییه عاشقانه کانی وهک (شیرین و خوسرهو، له یلا و مه جنوون و رۆسته م و زۆراب و له پال نه وانه شدا شیعه کانی سه عدی و داستانه دینییه کانی وهک قه لای خه یبه ر و محهمه د حه نیفه و میعراجنامه).. له و ده مه دا یه کیک له ده بیره کانمان کتیبیکی خنجیلانه ی بو هینان که ناوی (ملوانکه ی شین) بوو.

به لاهوه زور سه رنجراکیش بوو. به و پیشینه شیعییه وه که له میسکمه دا بوو، کاتی ده بیره که مان بو مانیه نه خوینده وه به تاسه وه گویم بو نه گرت. سهیر بوو. له هیچیه ک له و شیعرانه ی له گه لیان ناشنا بووم نه چوو. زوریم له بهر کرد و هیشتاش له بهر مه. به پیی نه و سه رده مه شیوازیکی پر پیویست و به سوود بوون و سه رپرتی جوانکاری نه ده بی و ههستی شاعیرانه بوون. ههستیکی پاک و راستبیزن له گه ل خو پوله په پووله یه ک بوون که به ره و ناسمانی دلان نه فرین و زهینان نه هه ژاند:

په پوولهی خه یال، سه رمه ست و هیمن

ده پیوی سینگی ناسمانی بی بن

ناسمانیک وهک دئی نهویندارانی وشه ی دایکانه و مهستی تاماوی سروشتیکی خه ملیو و بیخه وش:

له په ر شاری مه ریوان

دوو چین کئیوی سهوز و جوان

راوه ستاون به رانبهر

به رز و دارستان له سه ر

نه وه بوو که به دهم نه رمه شه پوله کانی زریباره وه نه بوونه عه شقیکی بنج به ستوی کانگای ههستی هونراوی و زید
دوستی.

نه فراسیاب گرامی، نووسهر و رۆژنامه نووسی مه ریوانی له باره ی (ملوانکه ی شین) ی
ماموستا شه ریفه وه گوتی:

(ملوانکه ی شین) له دایکبوی نه و سه رده مه یه که شاعر نه یویست گه رووی هاواریک بیت بو رابوون و بووژانه وه ی

کۆمه‌نگای کوردی. به‌گشتی ده‌توانین بلیین به‌ره‌می که‌که‌له و در‌دۆنگییه‌کانی ئینسانی کورد و به‌ری رهنج و به‌رگری شار بوو که‌ خه‌یال و هزری شاعیر دانه‌گریته. شاعیر به‌ په‌یره‌وکردن له شاعیرانی به‌رگری سه‌ده‌ی بیسته‌م، ده‌فته‌ره شیعریک بلاو ده‌کاته‌وه که‌ بیده‌نگییه‌ک ده‌شکینیت. ئەم بیده‌نگییه له کاتیک‌دایه که‌ خوینه‌ری زمانی کوردی زۆر کز و لاوازه، به‌لام به‌ خیرایی نه‌بیته سروودی قوتابخانه و هونه‌رمه‌ند و شاعیرانی دیکه. تروپکی به‌رگری نه‌ده‌بی کوردی له دوو شیعری «قوتابخانه» و «ملوانکه‌ی شین»‌دایه. دوو چیرۆکی ریالیستی شاعرنامیز.

له قوتابخانه‌دا ماموستا، شو‌رشگیر و هی‌مای به‌رگری نازادی و خه‌بات و به‌رخودانه. له (ملوانکه‌ی شین)‌دا، گه‌رچی هیکایه‌تیکی کۆنی کورده‌واری ناوچه‌ی مه‌ریوان نه‌گیریتته‌وه، به‌لام به‌ تیه‌ه‌لکیشکردن به‌ زام و رهنجی کورده‌واری، «هیوا» وه‌ک که‌سایه‌تی یه‌که‌می گیره‌روه، نه‌بیته هی‌مای رهنج و نازار و نازادیه‌خش که‌ دوایین په‌یامی له ملوانکه‌که‌ی ناو مشتیدا خۆی نه‌نوینیت. «وته‌ن، نیشتمان، ناواری، رهنج، نازار، ته‌نیایی، نه‌وین، هیوا، مه‌رگ، دایک» هه‌موو نه‌مانه‌ ده‌بنه‌ چاوگی له‌دایکبوونی هه‌ستی رابوونی ئەم نه‌ته‌وه‌یه.

سه‌رچاوه: مائپه‌ری باسنیوز

کئ هه‌والی مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی ده‌زانی؟ (بانگه‌واز)

قادر وریا

مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی، ماوه‌ی چهند سالیکه ونه. نه‌و سالانیک بوو له هه‌ریمی کوردستان ده‌ژیا. نه‌و کاته‌ی له هه‌ریمی کوردستان گیرسابۆوه، گۆشه‌گیر بوو. زۆری چه‌ز به‌ ده‌رکه‌وتن له میدیاکان و کۆر و کۆمه‌لی رۆشنبیری و هتد نه‌ده‌کرد. له گه‌ل ژماره‌یه‌کی که‌م له ناسیاوان و دۆستانی له پیوه‌ندی دابوو. دوا مه‌نزنگه‌ی له‌و سالانه دا که له هه‌ریم ده‌ژیا، شاری کۆیه بوو. نه‌وانه‌ی لی‌ی نزیک بوون، هه‌ستیان ده‌کرد که نه‌م مامۆستایه تووشی جوړیک نه‌خۆشی و په‌ریشانی ببوو. سی‌ سا‌ل له‌مه‌وبه‌ر، بنه‌ماله‌که‌ی بردیانه‌وه بو‌لای خۆیان. به‌لام وا دیاره ماوه‌یه‌کی زۆر نابا، جاریکی دیکه سه‌ری خۆی هه‌ل ده‌گری و ده‌روا. به‌و جوړه له دۆستان و ناشنایانی مامۆستا شه‌ریف و بنه‌ماله‌که‌ی بیستراوه، زیاتر له دوو سا‌له مامۆستا شه‌ریف له مالی خۆیان وه‌ده‌ر که‌وتوووه و نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. له باره‌ی شوینی نه‌م ماوه‌یه‌ی قسه و ده‌نگۆی جو‌راوجۆر هه‌یه. ده‌گوتری ژبانی گرده‌نشینی و گۆشه‌گیرانه‌ی هه‌لبژاردوه و له‌م یا نه‌و مزگه‌وت ده‌مینیته‌وه. ته‌نانه‌ت له سه‌ر نه‌وه‌ش زانیاری ورد نیه که هه‌ر له رۆژه‌لات ماوه‌ته‌وه یا گه‌راوه‌ته‌وه بو‌باشووری کوردستان. چونکه ده‌نگۆی نه‌وه هه‌یه له ناوچه و شاری بانه دیتراوه. باسی نه‌وه‌ش هه‌یه که له رانیه‌ی هه‌ریمی کوردستان بینویانه.

شه‌ریف حوسین په‌ناهی شاعیر، خاوه‌نی رۆحیکی له‌تیف و هه‌ستیکی ناسک و سه‌ریکی پر له نه‌ندیشه و بیر

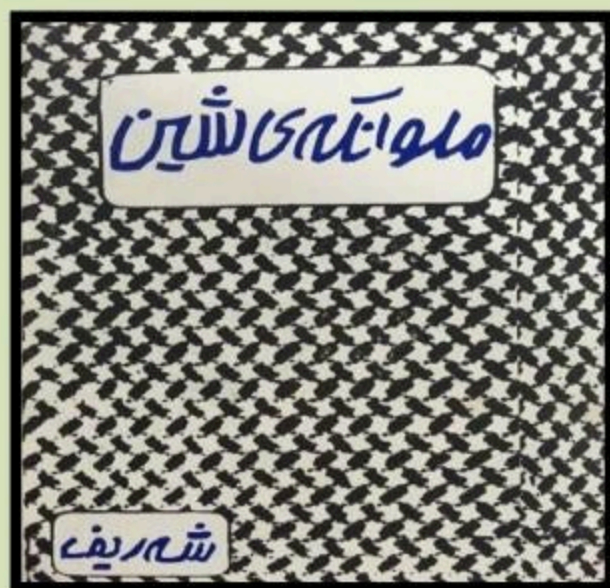
نه‌ته‌وه‌یی و ئازادیخوازی و ئینسانییی که هه‌موومان دره‌وشانه‌وه‌یمان له "ملوانکه‌ی شین" و شیعر و نووسینه‌کانی دواتری دا دیتوه. دوور له چاوه‌روانی نییه که سیکێ نه‌وتۆ، تاقه‌ت و ته‌حه‌مۆلی سته‌م و تاوان و چه‌وسانه‌وه و سووکایه‌تییه‌کانی ده‌سه‌لاتدارانی درنده به‌رامبه‌ر پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی نه‌بی و تووشی کیشه و ئالۆزی ده‌روونی بی. نه‌وه‌ی له چاوه‌روانی به‌ دووره‌ نه‌وه‌یه که ئیمه - هه‌مووی نه‌وانه‌ی شاره‌زا و ئاگاداری شیعر و نووسین و خزمه‌تی زمانی کوردی و هه‌لۆسته نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانپه‌روه‌رانه‌کانی نه‌و مرۆقه‌ین- له ئاست چاره‌نووسی ناروون و نه‌و بارودۆخه ئیله‌ی ئیستا نه‌و تیی دا ده‌ژی، بیخه‌م و بیته‌فاوه‌ت بین.

له رینگای نه‌م بانگه‌وازه‌وه، داواکارم هه‌ر که‌س زانیاری له باره‌ی شوینی ژبان و گیرسانه‌وه و سلامه‌تی مامۆستا شه‌ریف حوسین په‌ناهی هه‌یه، به‌ بنه‌مائه‌که‌ی، به‌ دوستان و خه‌مخۆرانی چاره‌نووسی نه‌و شاعیره‌ی رابگه‌یه‌نی. له پله‌ی یه‌که‌م دا، گرنگ نه‌وه‌یه شوینی مانه‌وه‌ی مامۆستا شه‌ریف و بارودۆخی ته‌ندروستی ناوبراو بزانی. هه‌ر کاتیکیش نه‌مه روون بووه و سه‌روسۆراغی مامۆستا شه‌ریف په‌یدا بووه، پیویسته دامه‌زراوه کولتوورییه‌کان و ده‌زگاپیوه‌ندیداره‌کان به‌ تایبه‌تی له هه‌ریه‌می کوردستان، مشووری که‌سیکی نه‌وتۆ بخۆن و پیداوایسته‌یه‌کانی ئاگالیبوون و پیراگه‌یشتنی دابین بکه‌ن. با له جیاتی نه‌و په‌یکه‌ره‌ زی‌رینانه‌ی له دوا‌ی مردن بو سه‌رمایه‌کانی نه‌ده‌ب و کولتووری خۆمان دروستیان ده‌که‌ن، به‌ زیندوویی به‌ هانایانه‌وه‌ بچین و خه‌میک له کیشه و گرفته به‌ نازاره‌کانی نه‌مرۆی خۆیان و بنه‌مائه‌کانیان بخۆین.

سه‌رچاوه: فه‌یس بووکی نووسه‌ر - ریکه‌وتی: ۱۹ی ئاگۆستی ۲۰۱۵

ملوانکھی شین

پیشکته به... تو... که یه که م جار، فیری نووسین و خویندنی کوردیت کردم...

شهریف - ج

پیراست:

- ۱- بۆ ریزگرتن له شه ریف ..... نه نوهر حوسین ۴۸
- ۲- پیشکھی ..... ماموستا هینمن ۵۰
- ۳- دیل ۵۲
- ۴- فرمیسک ئ بۆ فه له ستین ۵۳
- ۵- یادئ ۵۶
- ۶- قوتابخانه ۵۷
- ۷- نامه ئ بۆ کوری شاعیران ۶۵

یادیک له شاعیری نیشتمانپه روهری کورد ماموستا شه ریف حوسین په ناهی

۶۷	۸- نامانجی قه نهم
۶۹	۹- بو گوران
۶۹	۱۰- کۆچ
۷۲	۱۱- رووبار
۷۵	۱۲- تهنیا
۷۷	۱۳- ژار
۷۸	۱۴- دی
۸۱	۱۵- بگری
۸۲	۱۶- فهسه فهی گهر دوون
۸۳	۱۷- هه لانه
۸۷	۱۸- هه نیک و فرمیک
۹۰	۱۹- لانهی بایه قوش
۹۶	۲۰- وینه
۹۹	۲۱- به بولهی خه یال
۱۰۲	۲۲- باده
۱۰۳	۲۳- خیراب
۱۰۴	۲۴- زریبار
۱۰۶	۲۵- خوداتان له گه ل
۱۰۷	۲۶- ملوانکهی شین
۱۱۴	۲۷- شوان
۱۱۶	۲۸- نیگاری
۱۱۸	۲۹- چوارینه
۱۲۱	۳۰- تابوتی سوور
۱۲۱	۳۱- خاک و خور

بۆ ریزگرتن له شریف

ئهو کاتهی له سالانی ههشتاکان گویم له گۆرانیهکانی (هه لاله، خوداتان له گهژ، دی، فرمیسکی بۆ فه له ستین و قوتابخانه) بوو به دهنگی هونه رهنه ندان) نه جمه ی غوولامی، کائیناته شی، مه زه هری خالقی (... سه رنجم بۆ ئه وه چوو، ده بی ئه و هۆنراوانه هی چ که سیکبن، چونکه هۆنراوه کان، ساده و قول و به نه زم و جوان بوون و کاریگه ری گه وری له سه رمن دانا.

تا ئه و کاتهی له سالانی نه وه ده کان، له شه قامیکی شاری سنه چند کتیبیک بی ناز له سه ر شه قامه که دانرا بوون بۆ فرۆشتن، له گه ژ هاوریکه م سه روو دانه یه کمان کری.

ئیتر شریف - م باشتر ناسی و ئه و کات زانیم که خاوه نی ئه وه هۆنراوه جوانانه، ئه م شاعیره به رزه یه.

شریف حوسین پهناهی، خاوه نی نامیلکه ی (ملوانکه ی شین) ئه گه رچی من به شبه حالی خۆم ته نها ئه م دیوانه بچوکه م بینیه، به لام ده کریت بلیم (ملوانکه ی شین) نمونه یه کی به رز و گه وری شیعی کوردیه.

ههستی نیونه ته وه یی و ئینسانی شاعیر به ئاشکرا به شیعه کانیه وه دیاره، ئه مه ش ده کریت وه کو ئینسانیکی

شورشگیر و نیونه‌ته‌وه‌یی شاعیر و شیعره‌کانی بناسین، جیا له‌وه کاتیک شیعره‌کان ده‌خوینینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ی له ژیر زۆم و زۆری سته‌میک له‌م شیعرانه‌ نوسراون و هه‌ر چه‌نده ده‌یه‌وئیت پر به دئی خوئی قسه بکات و بایی شیعی بفری و نه‌ه‌ه‌مه‌تیه‌کان بدرکینیت.

به‌لام یاسای باو و زلم و سته‌م ریگای پین نادات، به‌ ناچاری خوزگه و ناواته‌کانی په‌نگ ده‌خواته‌وه. له‌ په‌یوه‌ست به‌ کورد و کوردبونیش، هه‌ستی شاعیر به‌ ناشکرا دیاره، که‌ چه‌ند له‌ خه‌می نه‌ته‌وه و نیشتمانه‌که‌یدایه.

سه‌بارت، سروشت و وه‌سفی سروشت داهینانه‌کی گه‌وره‌ی کردوه که‌ ئینسان هینده‌ی تر په‌یوه‌ست ده‌بن به‌ سروشتی کوردستانه‌وه.

شه‌ریف، له‌م دیوانه‌یدا، له‌ لووتکه‌ی شیعره‌دا خوئی ده‌بینیته‌وه هه‌ر بویه له‌به‌ر گرنگی شیعره‌کانی و ناساندنی باشتری شیعره‌کانی و ملوانکه‌ی شین به‌ خه‌لکی کوردستان.

بریارماندا (ملوانکه‌ی شین) چاپ بکه‌ینه‌وه خزمه‌تیکی بچووک به‌ شه‌ریف و ملوانکه‌ی شین و شیعی کوردیش بکه‌ین. به‌و هیوایه‌ی ئیوه‌ش شه‌ریف و ملوانکی شین باشتر بناسن و تام و چیژی نه‌ده‌بیات و شیعی باشتر ئیوه‌رگرن.

بینگومان له‌م کاره‌شماندا، ته‌نها و ته‌نها نامانجمان خزمه‌تکردن بوو به‌ شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی و به‌ تایبه‌تیش نه‌ده‌بیاتی رۆژه‌لاتی کوردستان و شاعیری گه‌وره و هه‌ست ناسک (شه‌ریف حوسین په‌ناهی) به‌ هیوای نه‌وه‌ی کاره‌که‌مان گه‌ر چی بچوکیش بیت، جیگه‌ی ره‌زانه‌ندی ئیوه‌ی خوینه‌ران بیت.

نه‌نوه‌ر حوسین (بازگر)

ژوئهن - ۲۰۱۳

سلیمانی

ملوانکھی شین

پیشه کی

یه کهم جار له به زمیکی شاعیرانی مه هابادا ناسیم و شیعیریم بیست و خوشم ویست.

دوایهش بۆ ره خنه لیگرتن زۆریه ی شیعیره کانی بۆ خویندمه وه. به لام من بهش به حالی خۆم خوشم لی هاتن و بۆنی شیعیرم لی کردن.

خه یائی ناسک و ههستی هونه ره ندانه و مه زموونی شاعیرانه م تیدا به دی کرد.

هه ر که سه جۆره بۆچوونیکی له شیعیردا هه یه . من زیاتر له خه یائی ناسک و مه زموونی ورد و نوی ده گه ریم، تا رواله تی جوان و رازاوه و کیش و قافییه ی سه یر و سه مه ره، یا باشتر بلیم شیعیرم له نه زم خوشتر ده وی. شیعیریکم پی باشتره که له دله وه هه لقوئی و به دله وه بنووسی. بهشی زۆری شیعیره کانی شهریف وان. سۆز و عاتیفه و کوئ و کۆی ده روونی خۆنی. ههستی خوینهر یا گوینگر ده بزوینن و حاله تی شاعیر له کاتی نووسینی شیعیره که ییدا له پیاوی ورد ده گه یه نن.

یادیک له شاعیری نیشتمانپه‌روهری کورد مامۆستا شهریف حوسین په‌ناهی

به بروای من نه‌گهر نه‌م شاعیره زیاتر خۆماندوو بکا و پتر هه‌وڵ بدا، شاعیریکی نه‌ک باش، به‌تکوو گه‌وره‌شی
تی په‌یدا ده‌بی.

هونه‌ر سنووری بۆ نییه، هیچ هونه‌رمه‌ندیکی نه‌گه‌یشتووته دوندی هونه‌ر و ناشگاتی، به‌لام هی وا هه‌یه زۆر به‌ره‌و
ژوور ده‌چن.

وه‌ک تی گه‌یشتوووم شهریف ده‌زانی تازه ورده هه‌نگاو به‌ره‌و مه‌نزل هه‌ل‌دینیته‌وه بۆیه به‌ هیوام زۆر به‌ره‌و ژوور
بچی.

وا هه‌ست ده‌که‌م شهریف وه‌ک من له‌و بروایه دایه که شیعەر کۆن و نویی نییه و باش و خراپی هه‌یه.

نه‌زم نه به وشه‌ی جوان و وه‌زنی سه‌نگین و قافییه‌ی گران دیته‌وه شیعەر، و شیعیریش نه به وشه‌ی ساکار و کیشی
سووک و له کار نه‌هینانی قافییه نزم ده‌بیته‌وه بۆ نه‌زم.

شیعەر و نه‌زم دوو جۆره هونه‌رن که ده‌بی خۆینه‌ری ورد، حوکمیان له سه‌ر بدا. به‌لام چهنه‌د خوشه شیعەر نه‌وه‌نده
باش بی که هه‌م فۆرمی لیک و لووس و ریک و پیک بی و هه‌م ناوه‌روکی هه‌ست بزۆین و دلفین.

خۆزیا شهریف نه‌و نامۆزگاریبانه‌ی هه‌میشه له پیش چاو بی:

هه‌رگیز له شیعیری خۆی رازی نه‌بی و پیی وابی که ده‌توانی له‌وه‌ش باشتر شیعەر دان.

تا شیعەر دنه‌ی نه‌دا، له خه‌وی رانه‌په‌رتینی و هه‌ستی نه‌بزۆینی ده‌ست نه‌داته قه‌له‌م.

نه‌وه‌شی له بیر بی که زمانه‌که‌مان پیوستی به خزه‌ت هه‌یه و هه‌وڵ بدا وشه‌ی ره‌سه‌نی کوردی به‌کار بینی و له
وشه‌ی ده‌سکرد و داتاشراو بیاریزی.

ته‌نانه‌ت له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیگانه‌ی له وشه‌ی ناره‌سه‌نی کوردی پی باشتر بی.

هیوادارم دیوانی دووه‌می نه‌م شاعیره زیاترم رازی بکا.

مامۆستا هیمن

۲۲ - ۵ - ۱۳۵۸

دیل

وهکو ناوی بنی گومئ که جئ مابئ له رووباری
وهکو بهردی سهری شاخی که دانراب ئ له دیواری

وهکو کاتئ گه لای زهردی دهسی بهربئ له سهر داری
دئم تهنگه له ته نیایی نه هاو رازی نه خه مخوری

من نهو بهردهی گرفتارم، که دیلی چینی دیوارم
من نهو ناوهی بنی گومم که جئ ماوم له رووبارم

گه لای زهردم، مه لئ پیرم، منم دلداری زنجیرم
له بیرم دئ که سی سائله له بهندیخانه یه خسیرم

له تاریکی ژیانم دا، له سوچی سهردی زیندانا
به مؤرهی نهردی ناکامی، به جاری عومری خوم دانا

به لئ نهو ساته لاوی بووم وه لئ نیستا وها پیرم
هه یه جاری به سهرهاتی خه مینی خوم نیه بیرم

قه رهول دیتا و رادهبری، شهوانی عومرم نه ژمیری
شه ویکیش وا منی دیلی، به دهستی مردن نه سپیری

* دیل : بهندی، زیندانی قه رهول : چاودیر

فرهنگی بو فه له ستین

لهی سه رگه ردانی مانوو

لی قه و ماوی بی خانوو

لهی مال و مندال له کۆل

ئاواری نیشتمان چۆل

لهی برای فه له ستینی

کهی مافی خۆت نه ستینی؟

لهی باندهی بی هیلان

لهی وهیلانی بهسته زمان

لهو دهشت و دۆل و کیوه

دوو کۆل نه بهی به ریوه:

کۆلی مال و مندالت

ته زاندویتی بالت

کۆلی خه می وهیلانی

دلتا گرتویه شانی

بارت قورس و پئی په تی

ریبوارى ریی مهینه تی

ئاخو خه می نیشتمان،

پیتا قورسه یا کۆلی شان؟

ئه ی فه له ستینی هه ژار

ویلی دهستی نیستعمار

رۆژی ده بی خه باتت

بینیته ده ست ولاتت

ئاخو نه و رۆژه که ی بی ؟

ئاخو نه و رۆژه که ی بی ؟

***

ئه ی بائنده ی بی هیلان

ئه ی وهیلانی به سته زمان

من هه ژاری وینه ی تۆم

کوردم، کوردی رهنجه رۆم

هه رچه ن له کوردستانم

دل خوشم له هیلانم،

به لام کهوی کام کوستان
بائندی کام دارستان ؟

به زمانی خوی ناخوینیت ؟
بو خوی بال ناوشینیت ؟

نهی ناواری فه له ستین
خانوی هردوکمان خوینین

هردوو په شیو و خه مبار
هردوو کز و بریندار

برینداری چزی مار
چزی ماری نیستعمار....

نهی بائندی بی هیلان
نهی وهیلانی به سته زمان

رۆژی به هیوای خه بات،
هردوو دهگهینه ناوات.

ناخو نهو رۆژه کهی بی؟
ناخو نهو رۆژه کهی بی؟

یادی

بولبولی به ندی قه قهس، په روهردهی نه و کیوانه یه
بویه تا ناخر نه قهس، هه روا به تاسه ی لانه یه

بالی نازادی نه سوتینین و دانه ی پی نه دهین،
نه ک ژبانی نه و مه له، ته نیا به ناو و دانه یه

شینى هیلانیه دهکات، نه گریتا و سه ربه ستی دهوی
بانگ و ناوازی قه قهس، نه و شیوه ن و گریانیه

سوچی به ندی بو ده رازینینه وه بی خه م بژی،
که ی نیشانه ی ژینی با ی خه م، زیوه ری کاشانه یه؟

تی دهکوشی هه لفری، به ندی قه قهس بوی ناچری
ناخرین ناواتی به رزی دیتنی هیلانیه

نه غمه سهردانی که وا پاراوی هه ستی گهل دهکا،
شینى بی فرمیسکی نه و بالنده به سته زمانه یه.

سوچی به ندیخانه وایه، هه ر که نازادی دهوی،
به ره می کاتی خه می، نه و نه غمه به رزو جوانه یه

« قانعم » دینیتته بیر ناوازی بانندهی قه فهس

قور به سهر نهو دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه (۱)

(۱) - دیری ناخیری هی ماموستا قانع، که نهو شیعره به ناوبانگه ی له به ندیخانه دا داناوه (به وینه ی بولبولی نیوان قه فهس)

قوتابخانه

-۱-

پاش نه وهی که خور هه لدی

پر شنگ نه خاته سهر دی

خوینده واران دینه دهر

رئی مه کتبه ب ده گرنه بهر

له نیو کومه له ی مالان

بو خویندنی مندالان

مائیکی زور ویرانه

کراوده قوتابخانه

کاکي مودیر به یانی

بهر له خوینده واران

نه پروات و نه و بهر دهرگا

ماوهی هاتو چو دهکا

رهوشتی کاکي مودیر

لاوی ژیر و روشنبیر

له نیو دلی خه لکی دی

به جوانی گرتویه جی

یاری هه ژاره کانه

هیوای نه داره کانه

لاویکی چاک و روو خوش

کوردی ویتز و کوردی پوش

به راسی خه لکی نهوی

گیانیاں بو مودیر نهوی

ماوهی تر مه کته بی دی

گهرم نه بی به سروودی

له په نجه رهی پورتوکاو

تیشکی خور نه داته ناو

ماموستا وهکو جارن
نه ئی به خوینده وارن

دیسان روژی شه مه یه
کاتی پرسینه وهیه

وریا تو ههسته سهر پی
دهرسی پیشوم بو بلی

ئا وینه چی؟ ب وهک چی؟
تا وینه چی؟ پ وهک چی؟

له نه لفه وه تا کوی
ههرچی ده زانی بیلی

وریا بیر نه کاتوه
وهلامی نه داته وه

ئا وینه ی ناواره
ئاواتی نه وه هزاره

ب وهکو برسیه تی
پ وینه ی پی په تی

ت وهکو تالی ژین
تاریکی و تیکوشین

کاتی شتی نازانی
بو مندالان نه روانی

نون به وینهی نه دار
ه به چه شنی هه ژار

کاکي مودیر هه لدهستی
به رامبه ریان دوهوستی

نه ئی به سیه تی ئیتر
دهس کهینه باسیکی تر

هه تا من له بیرم بی
نهم ووشانه نه گوتری

تاکه ی دهرسی دتتهنگی؟
تاکه ی دهرد و بیدهنگی؟

ئیتر لایان بهین له بیر
روو کهینه را و ته گبیر

مندال‌ه‌کان مات نه‌بن
ده‌رسی تازه گوی ده‌گرن

بی ده‌نگی قوتابخانه
پر ده‌بی له‌م ووشانه

ئا وینه‌ی نازادی
نالای ناوت و شادی

ب وه‌کو بیره‌وهر
ت وینه‌ی تیکوشهر

س وه‌کو سه‌ربه‌ستی
سه‌ر و سیداره و ستی

مندال به‌یه‌ک ده‌نگه‌وه
ده‌لین به‌ناهه‌نگه‌وه

خ به‌ وینه‌ی خه‌بات
خویندن و خوین و خه‌لات

کاف وینه‌ی کوردستان
کورد کومه‌ل و کویستان

ماوهی بهر له نیوهرو
دوایی دی دهرسی نه مرو

نیواره منداله کان
له نیو باخ و له سه ربان

دهرسی تازه ده خوینن
به خه لکی را ده گه یه نن

ی وهکو یه کیه تی
یه گرتن و یارمه تی

روژی شه مه ی داهاتوو
نه و دهرسه بیان له به ربوو

به لام تاکو خوراوا
به م گه رمای خوره تاوا

له ریی شارا وه ستابوون
چاوه ریی ماموستا بوون

تینی خور و خه مباری
پرسین و چاوه نواری

ماموستامان واله کوئ؟

بوچی نایه ته وه دئ؟

پیش نه وهی تاریک دابئ

هه وائئ که وته نیو دئ

ماموستای قوتابخانه

که وتوووته به نندیخانه

ماوهئ چه فتهی ده گوزهرئ

نابئ له وی چه بهرئ

به لام خوننده وارده کان

هه رله قوتابخانه دان

دهنگی به رزی دهرسی جوان

نه روا به رهو ناسمان

ب وینهی بیگانه

برین و به نندیخانه

چاویان وا به ریگه وه

ماموستایان بیته وه

رۆژی هه وه ئی زستان
که سه رما هاته کوستان

که سئ هه وائی دینئ
دئی دئ له ره زینئ

چه ن لاوئکی روشبیر
به هاوړئیی کاکئ مودیر

ئه و رۆژه تاریک و روون
له سینداره درابوون

ئیتر ئه و مندالانه
جیی دینن قوتابخانه

کاتی ئه رۆن به دلتهنگ
چاوبه فرمیسک و بیدهنگ

خوئندهواری کش و مات
سه رنجی دیوار ئه دات

فرمیسکی پر له گری
دیت و بهر چاوی دهگری

له بان ته خته ی سهر دیوار

خه تی مابوو یادگار

دلی نه ده هات که سی

شتی له سهر بنوسی

ی وه کو یه کیه تی

یه گرتن و یارمه تی

نا وینه ی نازادی

نالای ناوات و شادی

***

* له دیهاتی ناوچه ی کوردهواری نیراندا، به ماموستای قوتابخانه کان ده لئین « مودیر .»

* بیگانه : نستیعمار

نامه ی بو کوری شاعیران

کورد نه گهرچی زوره دهردی، بهردی مهینه ت وا له ریی

دهس له نه ژنو گرتن نه و بهردانه لانا یا له ریی

شیعری خاوینم دهو ی خوینی دل و زاری نه بی

رهنگی فرمیسکی دهروون و بونی خه مباری نه بی

بۆچی «قانع» به له ژینا، بۆ نه‌ب ئی هه‌وڵ ئی نه‌ده‌م ؟
بۆ نه‌ب ئی ده‌س هه‌نگرم، تا‌کو به نامان‌ج نه‌گه‌م ؟

هیمنی هه‌ناگری نه‌م چه‌رخه بۆ کوردی کلۆل
تابه‌که‌ی «هیمن» بژین و تی نه‌کۆشین گورج و گۆل

گه‌ر هه‌موو په‌رداخ‌ی ژینم، هه‌روه‌ها پر ب ئی له‌ژار
ناگرم ده‌ستم له نه‌ژنۆ، قه‌ت به خۆم نائیم : «هه‌ژار»

هه‌روه‌کو «بینک‌س» نه‌گه‌رچی ده‌رده‌دارو بی که‌سم
من که‌سم کورده، به‌که‌س نائیم هه‌ژارو بی که‌سم

شیعری خاوتیم ده‌و ئی خوینی، دل و زاری نه‌بی
ره‌نگی فرمیسکی ده‌روون و بۆنی خه‌مباری نه‌بی

-۲-

تا په‌ری شیعرم نه‌دی، هه‌رساته بیر ئی وام هه‌بوو
داخه‌که‌م چاوی په‌ریش، غه‌یری خه‌وی تیدا نه‌بوو

بۆ گوئی شادی گه‌رام ماوه‌ی، هه‌تا بیدۆزه‌وه
تا‌کو به‌رگی بووکی شیعری پی برا‌زینمه‌وه

شار و کوستانی کورده‌واریم گرت‌ه‌به‌ر
پینکه‌نینیکم نه‌دی هه‌رگیز، له دل هاتینته‌ ده‌ر

بۆ نه گریم من، که په روهردهی هه وای شاری خه م؟
چی بنوسم، غهیری نه و فرمیسکه، چی بی به ره م؟

کورد هه واری هه ر به شی زوخاو دهر دو زلله ته
تا کو دا هاتوی به چی ب ئ، زه حه تهی نه م میله ته

لیم ببورن نهی هه ژار و بیکه س و هیمن، نه من
نیسته نه یزانم، که نیوه بۆچی ئالودهی خه من

نه و خه مانه ی نه مده ناسین وا نه سیری کردووم
چی بلیم؟ چۆنی بلیم؟ چه شن ئ که پیری کردووم

***

نامانجی ته نه م

نامانجی وایه، پینووسی دهستم
وهه یه هیوای، شیعر و هه ئبهستم

تا قه ی مرواری هه ر چه نده جوانه
بووکی به نرخنی نیو گه وهه رانه

به لام نه و کاته ی، کو بکریته وه
له سه ر شریتی به یوریتته وه

ئه و ساته جوانه و جوانتر دهنوینئ
تاکوو به تهنیا له لای بمینئ

***

زمانی کوردیش، ئه و گه وه ره ریه
که دیاری به رزی، میژووی نیمه یه

وشه ی جوان جوانی نیو کورده واری
جوانتر له زبیر و له عل و مرواری

کاتی به شیوه ی جوانی، هونراوه
کرایه به سته و شیعو هونراوه

چاکتر دهنوینئ و هه ر له بهر چاوه
هه رگیز ون نابئ و ناخریته لاوه

نامانجی وایه پینووسی دهستم
وه هایه هیوای شیعر و هه ئبهستم

بۆ گۆران

به ناوام چه پکه شیعری هه ئبهستم
بۆ گۆرانی شاعیری جوان په رستم

تیده کۆشم به هیزی بیرو ههستم
وشه ی نیه که ده بری مه بهستم

پینوسه کهم، نهی قه له می سه بهستم
ده خیلی تۆم، بۆ جاری بگره دهستم

هه رچه ند ده کهم نه و خه یاله ی پی مهستم
بۆم ناخریته ناو چوارچیوهی هه ئبهستم

***

تاقه شیعری ناخیری هی ماموستا گۆرانه. ۱

کۆچ

ئاوایی له شان چۆم و باخه وه
پائی داوته سینگی شاخه وه

عومریکه نیوان له شی کۆریه ی دی
خوینی ژین گهرمه و دئی خوریه ی دی

بائندهی رهنگین، کوتری نه خشین
به دهوری دی دا نه گهری چین چین

تاوی له باخان، تاوی له سهر دی
ههر یه کی نه غمه یی له ناخی دهر دی

****

نهو دهشته سهوزه، نهو دتیه جوانه
نهو هه موو دار و باخ و بیستانه

دهستی سیاست، ناوری دینی
یهک له شوین یهکا، نه یانسوتینی

دی نه سوتیت و خه لکی، کوچ نه درین
کوچی دتته زین، بو دهستی گهرمین

به وینهی شه می، که تو ابیته وه
په پولهی ته نیایی، لا مابیته وه،

نهو کوترانهی، به ناسمانه وه،
له دهوری دیدا نه سورانه وه،

به ناههنگی خه م، تاکو خوراوا
نه گهرین به سهر، دهستی سوتاوا

تا ورده ورده د دنیا نه بن
دی به جی دین نه وانیش ده چن

***

گه ره سیر نه گهر، به هه شتی روون بی
باخی گه وهه رو ده شتی نالتون بی

نیستاش هه روها، کوردی کوچ دراو
بالندهی کزی، له هیلان براو

مشتی لهو خاک و به رده سوتاوه،
خاک نهو ده شتی، تیدا ژیاوه،

به سهرتاسه ری گهر مینی نادا
نایگوریتته وه، له گه ل دنیا دا

ناخر به خوینی، ناوی پی دابوون
باو باپیری، له وی ژیا بوون

***

گه ره سیر نه گهر به هه شتی روون بی
باخی گه وهه رو ده شتی نالتون بی

هه مویان نه دا، ته نیا هه ناسه ی
به یادی ولات، بشکینی تاسه ی

رووبار

قه ئبه زه ی به رزی کوستان (۱)
ئه رژیته نیو دارستان

به فراوی کیوان دینی
رووباری پیک ده هینی

رووبار نه که ویتته ری
دارستان دینیتته جی

ئاواییهک له و قه راخا
له نیوان دار و باخا

به رامبه ر به خوراوا
ئه روانیتته سه ر ناوا

رووبار ئه روا به به ر دی دا
خوره ی جوانی دیتته گوی دا

هاوینان خور داخ ئه بی
که رمه نیوه روی ناو دی

مندالان دینه سهر ناو

بو مه له یا ماسی راو

زوریان تیدا هه ژاره

چاوی له دهست رووباره

بو پیخوړ مائی داماو

کاری بوو ته ماسی راو

***

نیوه رویه و ناو دئی چوئل

کورپی شوان، گورج و گؤل

رئی ده که ویی بو رووبار

سکا برسی و شره بار

به هیوای قولاپ و توپ

ماسی بگری بو پیخوړ

دیت و نه گاته سهر ناو

دهست نه کاته ماسی راو

رووبار نه روا به بهر دئی دا

خورهی جوانی دیته گوی دا

ماوهیه زوری نه دا سهر
ماسی یهک دینیتته دهر

ماسی کورپه و ورده، زورا!
به کار نایه بو پیخورا!

سینگی سپیی؛ خونناوی
په له قازهی تاوتاوی...

تیده کوشی جاروبار
خوی بخاتهوه رووبار

پیستی جوانی برژاوه
زیخی پیوه تلاوه

زیخی داخی نیوه رۆ
دل ماسی دینیتته سو...

***

کاتی قولای خونین
نه خریتته نیو ناوی شین

دلی نه و ماسی یه کورپه
راوه ستابوو له خورپه

رووبار نه روا به بهر دی دا
خوهری جوانی دیته گوی دا

***

نه ی ماسی ویلی هه ژارا!
بو ده گه رای له رووبار؟

ناخو توش له ریی سه فهر
بو پیخو بووی دهر به دهر؟!

نیوش له نیو ماسییان
بو پاره و پیخو ژیان؟

هه ژار هکان نه مرینن؟
خوینی یه کتر نه رژینن؟

رووبار نه روا به بهر دی دا
خوهری جوانی دیته گوی دا

(۱) - قه تبه ره: تافگه،

ته نیا

خانوی سهر دم کش و مات
بونی بیدهنگی نه دات

له شوننی بییری ریوار

چاوم بریوه دیوار

جاری هه تا ماوهی دیر

گوی دهگرم بو کاترمیر

هاتوچوی عه قره بهکان

وهک ریوارانی زه مان

یهکی گورج و یهک هین

ریگای عومرم ده پیون

به ناوه دل نه مه وی

به لکو دهردی بسره وی

په نا بهمه پینوسم

بیره کانم بنوسم

من کییم و له کویم و چیم ؟

تا که ی و بو چی ده ژیم ...

جاری قاقای پیکه نین

به دنیا و نینسان و ژین

جاریکیش بوغزی گریان
بو ماوهی خو خه له تان

خه مبار و بی دهنگ و باس
خه یالاوی و که ساس

هیج ناههنگی نایتته گوئی
به جری بیدهنگی بشکی

خانوی سهردم کش و مات
بوئی ته نیایی نه دات

ژار

له داخی مهینه تی دهوران، دلم پر ناوره ساقی
له ژاری تائی ژین دیسان پیاله ی دل پر ساقی

وهره نه مشه و وهکوه هه رشه و، وهره ساقی دلم خوننه!
هه تاکوو دیتته چاوم خه و، حه رامه شه ربه تان بینه!

دلم زووخاوی لی ده رژی، ده سا هه سته! بکه مه ستم!
شه رابی کون له جامی نوئی، به خور تیکه، بده ده ستم!

که وا کون کون بووه جه رگم، له جه وری ماته می دنیا
هه تاکوو سهرده می مه رگم، وهره هه ر توم ده وئی ته نیا

هه ناسه ی سهردی پرداخم دهه نیکه گرتوویه ناخم
شهرابی تویه دهیشوری؛ په ژاره ی ژینی پرناخم

دی

شه وگاری به هار ده رچوو له نیوه
تاریکی نه روات به ره و کازیوه

ئاوایی تاریک، ورشه ی چرای
له نیو په نجه رهی هیچ مائی نایی

دی ده رکی له رووی روژ داخستوووه
له به رگی شه ودا، جوان جوان نوستوووه

مندائی ساوا ده گریی جار جار
نه شکینی ده ریای بی دهنگی شه وگار

دایکی سهر له بان لانکی کورپه وه
سهر دهه نیکه خه و بردووویه ته وه

نه و سته گوئی شه و ده تویته وه
سهر گونای ناسو، سوور نه بیته وه

که نه شیری دی و له و سهر بانانه
مزگینی نه دا؛ هه ستن! به یانه!

شنه ی به ربه یان، یه ک له شوین یه کا
مالانی نوستوو باوه شین نه کا

هه تاو لای نه با دیسان به سپایی
په رده ی شه و له سه ر بووکی ناوایی

مالان به رده چن، ناوایی ساکار
گرتوویه باوه ش؛ باپیری کو سار

ماویانه خه لکی؛ ماندوویی دوینن
گزنگی هه تاو هه ل یان ده ستینن

ژنی گورج و گۆل نه روا بو کانی
به نه زمی جوانی له رزانه کانی

ژنی له کانی ماندوو دیته وه
سه ری ناوه ته سینگی گۆزه وه

دوو که ل له سه ربان، نه روا به ره و ژوور
سوور نه بیته وه سه ر گۆنای ته نوور

ته ندووری مالان، نانی گهرم و جوان
ده کا به تویشووی باخه وان و شوان

میشکی سپی، جووجه له له شوین
به جی دهیللی تاریکی کولین

پیش نهوهی که خور بدا له ناو دی
رانی ناوایی دهکه ویتته ری

نیوهی ناوهدل له دی دهر نه چی
به رخ و کارژیلله هیشتووته جی

مراوی له سهر چیمه نی جوبار
دهشکینی شه قلی شه ونه به هار

ناسمانی شین و کوچی هه وره کان
پرشنگی خور و دهشتی سهوز و جوان

هاتوچوی ناسکی بزوی سهر کو
شنه ی شه مال و له ره ی له قویو

جریوهی بولبول، خوره ی جوباران
شمشالی شوان و بهسته ی دلداران

موسیقیای جوانی ژینی دیهاتن
دیمه نی رهنگینی خاکی ولاتن

ژینی روژیکي نه و دی یه لای من

نه ژئی به شاری دووکه ل و ناسن

* کازیوه: تاریک و لیلی به ربه یان.

بگری

دایه گیان بگری له سهر خاکم که وا شینم دهوی

زور بگری دایه گیان فرمیسی خونینم دهوی

من گولئی سهد نارمزوویی ژینم له خاکا خه وتوو

خاکی مهیدانی خه بات رهنگینی خوینی من بووه

دامه نیشه دایه گیان بو هاتنی من چاوه ری

دنییا به، به سیه تی، بو دهنگی ده رگا مه گره گوی

من ده میکه جه رگی سووتاندووم هه ناسهی سهردی گهل

دپیری کردووم خه می ده سکورتی و رهنگی زهردی گهل

من کوری کوردی شه هیدی رییی خه باتم دایه گیان

کووتری خونینی پهری باخی ولاتم دایه گیان

من له شاری خوم غه ریب و بو هه مو بیگانه خوم

کووتری کوژراوی ریگای لانه خوم، بی لانه خوم

دایه گیان بگری له سر خاکم که وا شینم ده وی
زور بگریه دایه گیان فرمیسکی خوینیم ده وی

* نه تویس: کورت کراوهی نه تویستا.

فهلسه فهی گهر دون

هاکا نه م چه رخه ش هل گه رایه وه
نیتر نه گه را ونه سورایه وه

کیژی خواوهنی ژینی دنیاایه
ریزی مرواری له گه ر دنیاایه

کیژی که تینی نه وینی وایه
ژیان و مردن له دهستی دایه

مرواری له یه ر سینگی رازاون
به هیزی جه زبهی عشقی وه ستاون

نه ویس وهک هه مو روژی پیر هبی
به تیری مردن داوینگییر هبی

به لی نه مریت و نه کوژتته وه
ملوانکهی ملی نه بچرتته وه

نو مرواری جوان یهک له شوین یه کتر
ژینی نه وانیش نگاته ناخر

شینى مردنى نه و کیژه وایه
که له شوینی دا ناخر دنیا یه

بناغهی گهردون وا ده شکیته وه
نیترا ناگه ری و ناسوریته وه

****

* مهبه ستا: له ته واو بونی هیزی خور وتیکچوونی (مه نرومه ی شه مسییه)

هه لاله

دهول و زورنایه، چه پله ریزانه
به زمی شادی و چوپی کیشانه

به رگی رهنگاورهنگ کیژی سه ر بانان
ده کیشی نیگای لای کولانان

ناههنگی زورنا و به زمی هه ئه پرکی
دهنگ نه داته وه هه تا نه و په ری

له نیو کیژانا، ته نیا هه لاله
دئی خه مینه و له سووچی ماله

ئاخر دیاری یاری بی وه فای
دهسته ی چنووړه، ماوه ته وه لای

یادگاریکه، یاری پیی داوه
ئیستا بی رهنگه و بونی نه ماوه

هه لاله ده روا بو خه یالی دوور
نه روانی جار جار بو چه پکه ی چنووړ...

***

دهنگی زه ماوه ن هتوم دیته گوی
کوانی په یمانتا؛ کوانی؟ وا له کوی؟

قهولی نه و روزهی سه ما و شادی به
به منت دابوو! له بیرت نیسه؟!

دلم گوی بوو؛ بوچیت هه ل وهراند؟
بوچی ناوینه ی نه وینت شکاند؟

کوانی مه یله که ی جاری جارانت؟
کوانی هاتوچو و ئیشاره کانت؟

کوانی راوهستان سهر ریگای کانی؟

کوانی سیوی سوور؟ کوانی گورانی؟

گیانی شیرینم! دنت شکاندم!

دنت شکاندم! دنت شکاندم!

***

جارجاری فرمیسک له چاوی سوورا

نه بارینه سهر چه پکهی چنورا

ناههنگی زورنا و بهزمی هه ئیپه رکی

دهنگ نه داتهوه هه تا نه و په ر دئ

***

هه لاله هه روا بیر نه کاتهوه

دهفته ری ژینی په ر نه داتهوه:

سویندم به سۆزی دئی نه سیرم

تا ساتی ماوم، هه ر وای له بیرم

نه و ساته لاشه سهر د نه بیتهوه

چرای ژیانم نه کوژتتهوه؛

ناخرین قسم، هه ر ناوی تویه

هه ر چاوه کانم، پر ناوی تویه

دلم گوتی بوو؛ بوجیت هه ل وهراند؟
بوجی ناوینهی نهوینت شکاند؟

تو دهوله مهند و من کیژی نه دار
به غهیری وهفا، چی هه یه هه ژارا!

خونچهی دلی خوم هینا و دام به تو
به لام وتهی تو؛ هه موویان درو...

***

جار جارئی فرمیسک له چاوی سوورا
نه بارینه سهر چه پکهی چنوورا

دایکی له داخی کج بی خه بهره
بانگی لی دهکا، له و بهر په نجهره؛

هه لاله! وهره! هه لاله! وهره!
کیژه جوانه کهم! ساتی هه ل په ره!

***

دایکی نهی بیینی فرمیسکی چاوی
زولفی شیواوی، دلی شکاوی

ناههنگی زورنا و دهنگی هه ل په رکی
دهنگ نه داته وه هه تا نه و په ر دی...

هه نسک و فرمیسک

ژینی مندالی، دنیای شیرینه
شيعری سه ره تاي چيروکی ژينه

***

عومری مندالیم چهن زوو
وهک نه سیم؛ هات و چوو

مه لئ غه ریب بوو، رویشته
هه ر یادیکی به جی هیشت

***

که مکه م وریا بووه وه
بیرم چاوی کرده وه

دنیا یکم بینی بی تین
نه وهک مندالی؛ شیرین

خه می کاتی مندالی
گری نه بوو له پالی

که ی وه کوو خه می نیستا
ریشه ی له دل نه وه ستا!

هه ر خه مئیک و فرمئیسکئ

فرمئیسکئیک و هه نسکئ

ته می دئی نه شۆرئ

دنیای تائی ده گۆرئ

چه ده روون و چه له روو

دنیا مان هه ر نه وه بوو

***

ژینی مندائی، دنیای شیرینه

شیعری سه ره تای چیرۆکی ژینه

***

وریا بوومه وه که م که م

دهوری گرتم گه لی خه م

که هه وه ئ جاری گریام

له بو هه ژاری گریام!

بو نه و گریام و بو خۆم

که ناخۆ بو کوی ده رۆم!

وهک مندائی ون بووبئ

نه م ده زانی وام له کوی

ئیتاش هه رچی دهروانم
خۆم به وهیلان دهزانم

سه رنجی هه ر لای نه دەم
هیچ شتی به دی ناکه م!

هه رچهن نه و سه ری ریگا
نایزانم به کوئی دهگا؛

پیم خو شه جاریکی تر
ته نیا گوزاریکی تر

بگه رایمه وه له نوی
ديسان بو هه وه ئی ری

بگام به و دنیا جوانه
وه کوو نه و مندا لانه

با خه مه کانم سووک بی
بی گری بی و بچووک بی

با کوو ته نیا فرمیسکی
هه ناسه یک و هه نسکی

ته می دلم بشوری
دنیای تالم بگوری

***

ژینی مندالی، دنیای شیرینه
شيعری سه ره تاي چيروکی ژينه

لانه ی بایه قوش

- ۱ -

نیوه شه ویکی سهر د و دل ته نگه
خه لکی خه وتوون و دنیا بن ده نگه

شار په رده ی ره شی کیشا و ته سهر
مانگی شه وان پیو، له کیو هاته دهر

بایه قوشی پیر، دیتا و جار جاریک
ده خوینی له سهر کونه دیواریک

له ویرانه ییکی چۆل و بن ده نگه
له نیو مالیکی سهر د و دل ته نگه

خه وتوووه خه مین؛ کچیکه هه تیو

هه تیوی خوشی له دنیا نه دیو

دایکی به یینیکه دووره له دنیا

نه و کچه ماوه له وی دا ته دنیا

مندالی بچووک، له نیو بهرگی خه و

نه دا له گونای؛ شهوقی مانگه شه و

به لام خه وی چی؟ هه تاکوو به بیان؛

وتوویر دهکا له گه ل نه ستیران...

له وان ده پرسن؛ دایکی وا له کوی؟

بوچی به ته دنیا هیشتووید ته چی؟

ساتن فرمیسکی لن جیا نابن

ناخر منداله و دنیا نابن!

گوی بده ساتن، به سه رهاتی نه و

له گه ل نه ستیران، چی ده کوت نه وشه و؛

(۲)

نه ی مانگی جوان! نه ی نه ستیره کان!

نیوه ده بینن له نیو ناسمان؛

باخی به هه شتی خودا له کوئی دا؟
ئه ئین دایکی من، وا له ئه وئی دا...

ئه ی مانگا! تو دایکی نه ستیره کانی
تو خودا! پییم بلی، ئه گهر دهرانی!

ئه ستیره کانتا، کو بوونه ته وه
وان له گه ل خوتا، چه شنی هه ر شه وه

پییم بلی؛ دایکی من که ی دیته وه؟
منیش نه ستیره م، مانگی من نه وه!

***

ئه ی نه ستیره ی خوم! گوئی بگره ساتی!
به دایکم بلی، ده ی بینی کاتی:

دایکی خوشه ویستا! بینایی چاوم!
هیزی ژیانم! ته نیا هه تاوم!

بوچی رویشتی، له گه ل نه ت بر دم؟
ته نیا له م دنیا وه یلانت کردم؟

هه تا دیته وه، هه ر چاوه ریتم...
به هیوای بیستن ئاهه نگی پیتم...

***

ئه هی ئه ستیره ی خۆم! گوی بگره ساتی
به دایکم بلی، دهی بینی تا تی؛

زۆر به ئاواتم، کاتی هاته وه؛
له سه ر داوینی، خه و بمباته وه

ئه گهر وه کوو مه ل، دوو بائم هه بوو
له نیو دنیا دا، ئه م کرد هاتو چوو

ده گهرام هه موو کیو و دهر و دهشت
هه تاکوو ده گام به باخی به ههشت

به ئکوو له وی دا، جاری بتبینم
ئه تۆش بینی؛ گریان و شینم

به لام باسی من، زۆر بی فایه یه
ئاخر که ی هه تیو، ئه ستیره ی هه یه؟!

ده ردی دلی خۆم، من ده ئیم به کن؟
هه تیو چیی هه یه، تا ئه ستیره ی بی؟!

(۳)

نه ختی ده گوزهری، خه و دیته چاوی
باسی ده مینی به ناته واوی...

تاکوو ده خه وئ، له نیوهی شه ودا؛
دایکی ده بینئ، له دنیای خه ودا...

ده پارته وه؛ له گه ل خوی بی با
نه روات و دیسان؛ نه هیلئ ته نیا

دایکی ده کیشئ، له سه ری؛ ده ستئ
ئه ئئ؛ نه بوونه، پاشی هر هه ستئ

کچم! جیگای من، جگه دنیایه
دایکت وه کوو تو؛ له وئ ته نیایه

رؤله! مائی من، تاریک و سه رده
جیگاکه م خاکه، سه رینم به رده...

به دایکی ده ئئ، کج به چاوی سوور
له قرچه و سۆزی دل وه کوو ته نوور؛

نامه وئ بی تو، رووناکي دنیا!
هر خۆتم ده وئ، وای له هه رکوی دا

دیسان بو دئم ده شکینیته وه؟
گه ر نامه بی له گه ل، بو هاتویته وه؟!

***

دایکی به دئی پر نیش و خه م ناک
تکاتک فرمیسکی ده تکیته سهر خاک

نه ئی؛ کچه که م! شه ویکسی سهرده
سهر ماش، سهره تای نه خوشی و دهرده

توش له جیگاکه ت که وتبویته دهر
هاتووم بیکیشم؛ پو شینت له سهر

زستان، بینه وه، نابته وه له هوش
باکوو له سهرما، نه که ویتنه ناخوش

کی له ناخوشی، شه وان یارت بی؟
کی له جیگای خوم، په رستارت بی؟

وه لای نه دا بهم چه شنه و نه روا
نیتر هاواری کچی پی ناگا...

(۴)

سبه نیی، کاتی خور دای له سهر کیو
له شووشه ی شکاو، شه وقی دایه نیو

دای له سهر جیگا و لاشه ی سهردی کج
رووناکی ده کرد؛ گونای زهردی کج

بایه قوش، نه ختی چلی بردبوو
له و ماله چوله، لانهی گرتبوو

ناخر چون بلیم؟ نه و کچه مردبوو...
بایه قوش دهی گوت؛ دیتی کردبوو...

وینه

گه لاریزان هاتووو
ناخی باخی گرتووو

گه لای زوری وه ریون
سینگی باخی پوشیون

تاو نا تاوی شنهی با
به نه سپایی دهیان با

خوری بیتینی سهر دی
وهک ریوار ئی ماندوو بی

ورده ورده دیتته خوار
نه نیشیتته سهر کوسار

ديسان به لوتکهی کنوا
ری دهکھوی به و دیوا

باخه وان کز و ته نیا

له سهر ئاوی کانیا

دهستی پیرو لهرزوکی

داناوته سهر چوکی

به شوین بیری پر داخا

چاوی دهکشیتته باخا

دارتکی وشک و مردوو

لانهی مهلی کوچ کردوو

نه سهوزایی نه سینه ر

نه ناههنگی په لهوهر.....

له بیری نایه هه رگیز

گه لا ریزانی پاییز

وا دلپری کردبئ

ناخی گیانی گرتبئ

جاری سهری دانه خا

سهرنجی کانی نه دا

ئاوینهی رووناکی ئاو

وینهی دینیتته بهر چاو

وینهی پیر و زهردی خهم

پر چین و خهتی ماتهم

وینهیهکی په ژاره دیو

وینهی گوئی هه ئوه ریوو...

فرمیسکی ژینی تالی

دینیتته وه خه یالی

ئه وسا به هاری بی تین

ئیستا پاییزی خه مین...

گه لا ریزانیش نه روات

هاکا به هاری تر هات

ته نیا ژینی من وایه،

ئیتر به هاری نایه

****

که م که م فرمیسکی نه تکئی

ئاوینهی کانی ده شکئی

له چوئی باخا جار جار
گه لای زهردی دیتته خوار

له گه ل ناوی کانیا
ری ده که وی دتتیا

باخه وان سهر دانه خا
سهرنجی وینه ی بدا

ناوی کانی شیواوه
وینه ی تیدا نه ماوه...

له چوئی باخا جار جار
گه لای زهردی دیتته خوار

په پوله ی خه یال

په پوله ی خه یال سهرمه ست و هیمن
ده پیوی سینگی ناسمانی بی بن

دقته ری ژینم په ر نه داته وه
لا په ری لاویم بیر نه خاته وه

نهم هونراوانه، توم دینیتته بیر
پیکه نینی تال ده تباته وه له بیر

له خاکی لاشه م، به یانی به هار
گولاله سوریه کی ئاورین روخسار

به جوانی گوناتا سهر دهر نه هینی
له سهر مزارم دی خوی بنوینی

نه توش که هاتوی له بو گول چنین
جوان راده بوری دهم به پیکه نین

نه و گولاله سوره، ده چینی له ریت
ناخو دهیزانی، بوئی کی لی دیت؟

نه لی: چهن جوانه چهن رهنگی گه شه
داخه که م داخوم بوچ دئی ره شه؟

به ی نهوساته بزانه، گولم
گولی به هه شتی، ئاواتی دلم

نه و گولنه خاکی دلداری خوته
ئیستاش به هیوای روخیاری خوته

بویه به و چه شنه گهش و خوشرنگه
بویه نه ونده مات و دلتنه نگه

بویه وه ستاوه د لته نگ له سهر ریت
دلی دا خورپن، دییان له بهر پیت

گیانا له و گو له ی چیت دیته بهرچاوه؟
له و گولاله سووره گوئی دل سوتاو

جوانی هه ل بگره هه رچهن خوت گوئی
خوشبوتر له بون یاس و سونزوئی

خاکی د لداره نه ی هینیته وه
زامی د لکه کی نه کولینیته وه

نهم هونراوانه، توم دینیته بیر
پیکه نینن تال ده تباته وه له بیر

په پولهی خه لال نه روا به سهرخو
له شوین بیرن تر ناسو به نایو

هه تا کو خه ودی بیرم نه مرینن
په پولهی خه یال هه لده ورینن

باده

ساقی گوزه را شه و به فیداتم وهره دیره
دل تهنگه، درهنگه، وهره سا باده بگیریه

تا توبی و مهی بی من و دل لیره خه موشین
ههردوو به ته ماتین، وهره مهی لیره بنوشین

تینویه دهمیکه چه مهنی باخی نهوینم
نهم باخه بدیره وهره مهی بینه سه رینم

ویستومه که ته نیا بم و نهم سوچه بمینم
دیسانه وه نهم باری خه مه که وتوووه شوینم

دهستی خه مه که م بگره له مه یخانه به دهر که
ریگای مه ده لیره وهره له و مه سته جه زهر که

نا نا لی گهری تا کو بمینیته وه گیانه
نهم کو تره وه یلانه دلی گرتوووه لانه

بو مهی نیه، ساقی، که په نا دینمه لیره
هه ر که س به شه راب ی خه می جه نانه یی تیره

من هه مدهمی بادهم، که خه می سینه به با دم
دهستم گره گیانه وهره بسپیره به بادهم

ساقی گوزه را شه و به فداتم وهره دیره
دل تهنگه درهنگه وهره سا باده بگیره

خیراب

له سه ردهمی به هاری، شه رابی ده ست یاری
که قه تره قه تره مهستی، به سه ر دلا بیاری

هه رچه نده نه ختی تانه، شادی هینه ر ناویکه
خیرابه نه ک شه رابه، چ وهر گتیراو ناویکه

نه وهی که تینی گیانه، ده وای خه می دلانه
سویندم به دهستی ساقی، چه رامه شه ربه تانه

ساقی سا بگره دهستم، ده رکی مه یخانه کامه؟
پیکه وه جام ی پرکه یین، با هه ر بلین چه رامه.

زریبار

له په‌ر شاری مه‌ریوان
دوو چین کیوی سه‌وز و جوان

راوه‌ستاون به‌رانبه‌ر
به‌رزو دارستان له‌سه‌ر

له داوین نه‌و کیوانا
له ژیر تاقی ناسمانا

گومیکی جوان وه‌ستاوه
که (زریبار) ی ناوه

کیوان سه‌وز و دلنشین
ناسمان و ناو هه‌ردوو شین

زریبار و به‌هاری
به‌هه‌شتی کورده‌واری..

له نیو دارستان قه‌راخ (۱)
بائنده‌کان شاخ به‌ شاخ

کۆ دهبن و یهک دهگرن
ئاسمانی سهر ئاو دهبرن

له ژیر تیشکی ههتاوا
له سهر ئاوینهی ئاوا

وینهی خویان دهبینن
مهست دهبن و نه خوینن:

زریبارو به هاری
به ههشتی کوردهواری

***

شهی بهیانی به هار
ئه دا له سهر زریبار

کاتی که بووکی ههتاوا
تیشکی نه خاته سهر ئاو

وینهی کراسی کیژی کورد
که شه مال ل ئی دا ورد ورد،

شه پۆلی جوان و زیرین
دهرژینه سهر ئاوی شین

به رهو چیمه ن و گوئزار

رئ ده که ون بو لیوار

به رانبهر بووکی هه تاو

کیژی زیرینی رازاو

له و کاتی بهر به یانه

شادی و سه مایانه

نه ئین شه پۆلی قه راخ

دهنگیان نه روا شاخ به شاخ:

زریار و به هاری

به هه شتی کورده واری

* قه راخ: که نار

خوداتان له گه ئ ...

که وتوته بهرم ریگای غه ریبی

که لی ره فیتان خوداتان له گه ئ

هه ر که س ریگای، بوته نه سیبی

که لی ره فیتان خوداتان له گه ئ

کوترانی زور له شوینی دانه
هیشتیوانه جی کونجی هیلانه

زور کس رویشت پاشان بیتته وه
به لام نه ییدی کس، بگه ریتته وه

کی چاک ده زانی چی ده کات گه ردون
یه کی سه رکه وتوو، یه کی سه رنگون

دئی گرتوم خه م وه کو دوکه ل
گه لی ره فیقان خوداتان له گه ل

* زریبار: گومیکی گه وره یه نزیک شاری مه ریوان

ملوانکه ی شین

نیوه روی گه رمی روژیکي به هار
له ژیر هه تاوی رنگای زریبار

مندالی مل کز، چوخه و رانک شر
رنگا ده پیوی، په شیو و دل پر

بی ووچان نه روا و، هه نگاو هه ل ده گری
به گویی چوخه که ی، ناره قی نه سری

نهختى نانه رىق، له توى جامانه
بونهته توشوى، نهو بهسته زمانه

بو تىكوشانى رۆزى ماسى راو
نهختى شرىت و تۆرى پورتوكاو

له گهڭ قولا پى كۆن و ژىنگ هىناو
هىناويه نه مېرۆش بىانخاته ناو ناو

نه روات و جار جار له چۆلى رى دا
نه زىنگىته وه دهنگى له كۆلى دا:

هيو خىراكه خوا نهت هىنىتتو
حهو رۆژه نه رۆى دهس خالى دىتتو

نه مچار بى ماسى نه يتتوه بو شار
نه ر بوت نه گىرا خوت خه زىربار

نه روات و له نىو درك و دائى رى
كلاش كۆنى تاو تاو نه كه نرى له پى

بى وچان نه روا و ههنگاو ههڭ دهگرى
به كۆى چۆخه كهى نارهى دهسرى

جاری بو لا ری ورد نه بیته وه
ملوانکه ییکی شین نه دوزنته وه

به چاکی چۆخه ی خاکی لا نه با
نه روات و جار جار سه رنجی نه دا

بی وچان نه روا و ههنگاو هه ل دهگری
به گوی چۆخه که ی نارهقی دهسری

کاتی نه گاته ناوی زریبار
دینه گوی دهنگی شه پۆل و لیوار

دوو فرمیسکی داخ دینه گوی چاوی
سووکی نه شورین گونای سووتاوی

نه لئ : زریبار چهن پاریمه وه ؟
له م لیوارانه ت بسووریمه وه ؟

حهو روژ نه م توره م هینا و برده م
ماسیت پی نه دام مه یوست کردم

باوه ژنیشم کوتویه نه مچار
نه ر ماسیت نه گرت خۆت خه زریبار

به لکوو نه ختی زوو بگه ریمه وه
ملوانکهی شینم دوزیوه ته وه

دهیبه مه وه بو خوشکم نیواره
ناخر نیو هاوما ل سهری له خواره

زریبار من و خوشکم هه ژارین
دایکمان نه ماوه باوه ژن دارین

خوشکم هه ر خه ریک فه رمانه بو نه وه
وچانی نیه به بیان تاکوو شه وه

هه رچی دهیبنم چاوی پر ناوه
له بهر سه رماوه دهستی ته زاوه

شه وان که ماندوو دیننه وه بو مال
کارمان گریانه و بیستن قسه ی تال

به بیان ناهیتی خور سهر ده ریبری
هه ر یه کمان به ره و شوینی نه نیری

خوشکی هه ژارم دهس نه کا به کار
منیش بو ماسی دیم بو زریبار

خیراکه توخوا با برۆمهوه
با ئەم ملوانکە ی زو بو بەمهوه

گیرفانم کونە نەک وا داکهوی
یا له دەستم بی هەتاکو شهوی

نەمرۆش بە وینه ی روژانی پیشوو
دیت و شریتی ئەخا هاتوچو

هەتا روژ ئەگا داوین خۆر ناوا
سێبەری کە یوان دینه سەر ناوا

هیوا هەر په نجه ی ئی هە ئیپیکاوه
چاوه ریی تۆر و دەریا وهستاوه

تاریکی شهو هات رەنگ ناوی گۆری
هیشتا ماسینک نەکه وتوه تۆری

وته ی باوهژن له و نیوه شهوه
هەر وه ها له گوئی دەنگ ئەداتهوه

هیوا خیراکه خوا نەت هینیتۆ
حهو روژه نەرۆی دەس خالی دیتۆ

نه مجار بی ماسی نه یته وه بو شار
نه ر بوته نه گیرا خوت خه زریبار

زریبار تاریک شه و سهر د و دل تهنگ
هیوا کش و مات وه ستاوه بی دهنگ

وته ی باوهژن له و نیوه شه وه
هه ر وه ها له گوئی دهنگ نه داته وه

به بیان زریبار ته می گرتبوو
باران دوینی شه و نیلی کردبوو

په له ی هه وری رهش به ناسمانه وه
له سهر ناوی نیل نه سورانه وه

کاتی چه خماخه لی نه دا تاو تاو
لاشه ی مندائی که وتبوو سهر ناو

ملوانکه ییکی شین له نیو ده سیایه
بو کیو نه روانی نه لی وریایه

نیو نه و شه پوله ی دور و به ریایه
دوو به چکه ماسی که وتبونه کایه

کاتی که نم نم باران هاته خوار
نه رڙا سهر سنگی سهردی زریبار

سوکی که وته ری شه پوئی خه مبار
تا لاشه هیوای هینا بو لیوار

ملوانکه یش ههر وا له چنگیا مابوو
هیشتا کو له دس بهری نه دابوو

زریبار نه یکوته: زوری کوشا بو
بهسته زمان ماسی بو نه گیرابوو

-----

* بنی ووچان: بنی پشو، بنی حهسانه وه

(۱) شیوه زمانی ناوچه یه،

شین: رهنگی شین.

* بسوریمه وه: بگه ریم.

* باوه ژن: زردایک

لیوار: قه راخ، که نار

به چکه: بچوه

شوان

مامه شووانی دهر به دهر
کوردی فه رهنجی له بهر

خونچهی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

نه خورهی ناوی کانی
نه باخ و نه غمه کانی

نه دیمه نی به هاران
نه بالندهی کوساران

ماوه نی که مهستم نه که ن
پاراوی ههستم ناکه ن

دلتنگم زور خه مینم
په شینوی کوچی ژینم

مندالتی به خه مباری
لاوی به چاوه نواری

مانگ و سالی ژیاتم
که ئی هات وچو؟ نازانم

مامه شوانی دهر به دهر
کوردی فه رهنجی له بهر

خونچه ی دلم بی ناوه
هانام بو تو هیناوه

ساتی له بهر شاله که ت
دهر بینه شمشاله که ت

له سیبه ری نه و دار
بروانه به و جو بارا

به سۆزی جه رگی بریان
بلۆیرت بینه گریان

باخی نه م دله ته نگه
پاراوکه به و نا هه نگه

ناهه نگه به جی هیشتن
نه غمه ی کوچ و روشتن

تاکو به نه زمی جهیران

فرمیسکم بینه سهیران

مامه شوانی دهر به دهر

کوردی فهره نجی له بهر

نیگاری

شنه ی بهر به بیان دیمهن به دیمهن

باوه شین نه کا، نه گریجه ی چیمهن

کیژی خوره تاو چاوی هه لدینی

دیت وگولی شهو، هه لده وهرینی

نه وهستی له سهر دیواری ناسو

بو سهیری دهشت و سهوزی که ژوکو

نه ستیره کانیش وهک ماسی نیو ناو

له دهریای شینا ون دهن له چاو

چیمه نی سهوزی ژیری پی مراوی

فرمیسکی شه ونه، ده تکی له چاوی

که لی ناسکی جوان له خه و هه لده ستن

دینه شهر کانی، کوری دهره ستن

لاولوی رهنگین، دهس له هلائی دار

پئی دهکهنی بۆ گوئی بی دلداری

په له ور دهنگی بهرز نه کاته وه

له چۆلی باخا دهنگ نه داته وه

ئاوی چوم نه روا وگه لای زهردی پار

دهسپیری به دهس ریباری رووبار

په پولهی نه خشین له و سهر جوباره

بۆنی گول دهکا ههتا نیواره

په رزینی دهوری باخی گر تووه

بالنده، لانهی تیدا به ستووه

خۆر به جی دینی داوینی کوستان

دیته سهربانی باخ و دارستان

به فراو به وینهی فرمیکی دلداری

خوړ خوړ به گونای کینوا دیته خواری

بولزول نه غمه خوین، نه م چل بو نه و چل

پئی دهکهنی بۆی، عونچهی نالی گول

ئاوی سافی گۆم، ئه ئی نیگار

وینهی سروشتی، تیدا دیاره

مهوئ دئ له سهر چیمه نی کۆسار

به دهنلوکی سوور، ئه نوسی: به هار

ئه ی به هاری من تو که ی دیته وه

ئه ی به هاری من که ی دیته وه

چوارینه

شهوی تاریک نیم شیواوه ریگا

به یانی هات و زوری ماوه ریگا

ژیانی من وه کو ئه م شه وه وه هایه

به ره و هه رلا ده چم به سراوه ریگا

گوئی سه ره رزی لاولا و کورته ژینی

ده میکه سهیری باخ و پیکه نینی

به ناکامی سه ری دانا که به ری

هه تا کو رهنگی ئه م دنیا یه بیینی

گه لاریزان گوئی باخانی دا با
به هاری دیکه دی ئه م داخه لا با

هه ناسه ی باخه وانی پیره ده یگوت:
هه زاران خوژگه ژینی من، ودها با

دئم ته نگه په ریشانم ده میکه
خه یانم هه ر ده می لانه ی خه میکه

ئه ونده دلپرم پیم خوشه بگریم
که فرمیسک و هه ناسه ش مه ره ده میکه

چله ی زستانیش کوستانه و کچی کیو
ده پووشی به ژنو بالا که ی به چاشیو

من ئه یزانم چ سیجریکه ئه گه ر بی و
له درزی په رده وه ده رخا بزهی لیو

ژیانی لاویم وینه ی گوئی بوو
که هاته باخی ژین و هه ئوهری زوو

وهکو لاو لوی ناکامی به هاران
خه میکی نایه داوینی دل و چوو

چیمه نی نه ورۆزی نه سائی سنه، خوتناویه
دهشت و کیوانی لاوهکان نه خشاویه

سئ سهد و په نجاو جهوته، سائی دین و راپه رین
کوردی نازاده به رهو پیری له شۆرش باویه

تابوتی سوور

ههسته نهی لاوی سنه، هیوات نه گهر سه رکه وتنه،
کورد نه بی نازاده بی ههسته چ باکی مردنه

رهنگی خوین چاوت نه ترسینیت و خوت نه گریته دوور
ههسته تیکۆشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

دل بلیسهی دی له شوینی لاوهکان، وینهی تهنوور
ههسته بخروشین و دیسان خهینه ری تابوتی سوور

خوینی بی تاوانی لاوانم له بیر ناچیته وه
یهک گرین، بو گرتنی مافی نهوان کو بینه وه

ههسته تاکو یهک گرین تا نهوجی سه رکه وتن برۆین
دهنگی گولله گهر بهیلی، بهو پۆلیسانه بلین:

هه ل گهرینه و نهو چهکه، تو دوژمنت ون کردووه،
دوژمن نهو خوین خۆرهیه، مافی من و تووی بردووه:

خاک و خور

- ۱ -

نیوارهیه و دنیا جوان
له سوچی تاقی ناسمان

کیژی زیرینی هه تاو
خوی شاردهوه له بهر چاو

له سهر سینگی شاخ و هه رد
کۆی کردهوه زوئفی زهرد

تاکو بهیان له سهر خو
له ته ختی سووری ناسو

ديسان بخاته سهر شان
زوئفی زهردو په ریشان

دارستان مات و خه مبار
له شوینی کیژی دئدار

په ژاره ی تاریک و رهش
شه وگاری گرتنه باوهش

به هیوای ژوانیکی تر
خویشاندانیکی تر

سه ری ناداوینی شه و
خه می شارده وه به خه و

تا کو به یانی نم نم
فرمیسکی ساردی شه ونم

بو نه وینی خاوتینی
نه ژنیتته داوتینی

- ۲ -

مانگه شه و چاو هه لدتینی
روخساری خو ی بنوینتی

به جوانی ده شنیتته وه
جیگای خور بگریته وه

خونچه سه ری دهرینتی
بالنده بگریونتی ...

به لام هه رگیز ناتوانتی
ته نیا نه مهش بزانتی:

نیوان نهو دلدارانه،
خاک و نهو خوره جوانه

به راستی هه ر پوژی دی
که دلداری ته واو بی؟

هه روهها ده شنیتته وه
جیگای خور بگریته وه

خوره تاو چاو هه لدینی

ناماده کردنی: نه نوهر حسین - د. لوقمان ره نوف

دیزاین: هه ریم عوسمان

تایپ: به ریز حسن قه شانی

هه له چن: سه روه توفیق - دیلان دلشاد - باوان عومهر

سه رپه رشتی چاپ: باوان عومهر

چاپی سییه م

سلیمانی - ۲۰۱۳

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۶۷۲) ی سالی (۲۰۱۳) ی پی دراوه.

کۆچی کوردان

کۆچی کوردان، وا به کاروان دئ له ریی شارانهوه
رۆژ به باری قورس و برسی، شهو له بهر بارانهوه!

نیشتمانی خۆمه دهی پیوم؛ مه ئین ئاوارهیه!
گه رچی بئره شمال و پئ خواسم، له کۆسارانوه

ریگه دووره و خینی ماندوو؛ لیوبه بار و پئ په تی،
چاوبه ئه سرین، دینه پیری کۆچه کهی یارانوه

نایه سۆزی دهنگی گۆرانی؛ ههواره و کۆچی سوورا!
کاروان، گۆنی داوته ناهی بریندارانهوه

بۆ منائی، تهرمی دایکی خۆی به جئ دینئ و ده چئ؛
ئاسمان دهگری، مه لان دهگرین به سهر دارانهوه!

دهنگی تۆپ و تیری دوژمن، دئ له شوینی کۆچه وه
جئ شهواران وا به دهستی سووری زۆردارانوه...

مامۆستا شهریف

ئه م هونه راوهیه هونه ره نه نه عه دنان که ریم کردۆیه تی به گۆرانی